

à la bárdos

XXII.
ÉVF.
A TATABÁNYAI
BÁRDOS LÁSZLÓ
GIMNÁZIUM ÉLMÉNY-
MAGAZINJA.
MEGJELENIK
ÉVENTE
ÖTSZÖR

5

Interjú
az új dirivel

7

Bátor
újoncok
a tanáriban

3

Királyvá-
lasztás és
győzelemmel

6

Szerintetek
milyen suli
a Bárdos?

16

Ködös
Albion
forró
napjai

Világnak harmada majdnem ő egymaga

Nagy hírek a kis világból

Az első gólyatábor

Idén először szerveztünk gólyatáborot iskolánkban, melyen a kilencedik évfolyam és a diákönkormányzat tagjai vettek részt. Az esemény kétnapos volt, szeptember 10-11-én zajlott.

KOLLÁR ALEXANDRA FELVÉTELEI

A diákönkormányzatnak hamar kellett megszervezni a programokat, de a kevés rendelkezésre álló idő (bő egy hét) ellenére remekül sikerült a rendezvény. Pénteken délután 4 órakor kezdődött az első elfoglaltság. Az osztályok innentől kezdve különböző foglalkozásokon vettek részt. Voltak, akik az osztály megismerése és összeszokása érdekében játszottak különböző közösségfejlesztő játékokat, mások sportversenyen vettek részt, jógáztak, vagy éppen ennivalót készítettek. Nyolc órakor, miután már mindenki falatozott a 9. c-sek szuper szendvicseiből, elkezdődött az ismerkedési est, amit a 9. a osztály szervezett. Néhány szórakoztató feladat után egészen 10-11 óráig az aulában Beszedics Ét Steiner zenéjére táncolhattak, vagy a tornateremben focizhattak a jelenlévők. Ezek után mindenki bepakolta cuccait a tornaterembe, majd kényelmesen elhelyezkedtek a lefekvéshez (természetesen a fiúk a választófal egyik, a lányok a másik oldalára telepedhettek le). Kicsit később filmnézésre is volt le-

hetőség. Szombat reggel 8 óra körül volt ébresztő, a reggelit készítők 9. b-seknek valamennyivel hamarabb. Reggeli után újra csoportos foglalkozások voltak, közben a 9. d-sek az ebédet főzték. Ebéd után is tartottak az eddigi foglalkozások, de ráadásnak Juhász Szabina minden osztálynak betanított valamilyen táncot, amit az osztályok a gólyatábor zárásaként mindenki előtt előadtak. Elmondhatjuk tehát, hogy jól sikerült a gólyatábor.

Ha meg voltak kisebb pontatlanságok, ezekből lehet tanulni, s így a következőkben egyre jobban tudunk majd hasonló dolgokat szervezni.

HUBER ANNAMÁRIA

A Bárdos kutató diákjai

A Tudományos Diákkörök Konferenciájának regionális versenyét november 19-20-án rendezték meg a balatonalmádi Magyar-Angol Tannyelvű Gimnázium és Kollégium épületében. Megyei székhelyünk iskolái közül csak a Bárdos László Gimnázium delegált diákokat, míg a megyéből az Eötvös- és a Dobó-gimnázium vett részt a rangos megmérettetésen. Hosszas hónapok vagy akár évek felkészülése, kutatása tette lehetővé, hogy a közép-dunántúli régió középiskolás tanulói színvonalas

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

prezentációkkal színesített tízperces előadásokkal lepték meg az egyetemi professzorokból és szaktanárokból álló zsűrit, hol több, hol kevesebb sikerrel.

A Bárdost heten képviseltük. Négyen a végzős évfolyamból, ketten a negyedik éves nyelvi előkészítő osztályból és egy nyáron érettségizett tanuló a versenykiírás alapján még a középiskoláját – és nem a felsőoktatási intézményt – képviselve vehetett részt a versenyen. A három fiú (Blaschek Bence, Hajas Csaba és Varga Balázs) és a négy leány (Kövér Veronika, Madarász Anna, Skrinýár Alexandra és Jomagam) egymásért is szorítottak a különböző szekciókban. Az iskolák közül a Bárdos vett részt a

legszeleesebb körben a versenyen. Két-két tanuló indult az irodalmi és a történelem szekciókban, kettő a társadalomtudományi szekcióban és egy a biológia-környezetvédelem szekcióban. Az előadásokat és az azt követő kérdéseket vagy olykor vitát a kísérő-, illetve felkészítő tanárainkkal izgultuk végig.

A kétnapos konferenciának az eredménye, illetve a diákok felkészülésének gyümölcse Madarász Anna (témája: Már nem félünk a sötétben – esélyegyenlőségi program a vakokkal szembeni előítéletek leküzdésére, felkészítő tanár: Varga Istvánné) első helye a társadalomtudományi szekcióban, és Skrinýár Alexandra (témája: Nap, hold, csillagok Jankovics Marcell János vitéz című rajzfilmjében, felkészítő tanár: Dobrova Zita) különdíja lett az irodalom szekcióban. A TUDOK konferenciáról mindannyian elismeréssel tértünk haza, hiszen a kutatásainkat, ha mással nem, de szakértőktől kapott tanácsokkal, dicséretekkel és jókívánságokkal lettünk gazdagabbak.

BÁNYAI CSEPERKE

Szülő-tanár sportnap és a bál

Mint mindig, idén is megrendezésre került a Szülő-tanár sportnap és Szülő-tanár bál. A sportnapon a számos szülő mellett tanárok is nagy létszámban képviselték magukat. Ping-pong, foci, kosárlabda. Mind-mind fantasztikus szórakozást nyújtottak a résztvevők számára. Hogy ki nyert? A szülők, vagy a tanárok...

nos, ezt ki tudja megmondani? A szülő-tanár bál, vagy más néven az alapítványi bál szintén akkora sikert hozott, mint a sportnap. A bált 2010. november 19-én rendezték meg. A hajnalig tartó mulatozás alatt nevelőink táncoltak, ettek-ittak, játszottak – már ahogy a felnőttek játszanak, beszélgettek, és természetesen tombola is volt, sok értékes ajándékkal. Valószínűleg fergeteges buli lehetett...

Papírgyűjtés

Az őszi papírgyűjtés nagyon nagy sikert hozott a sulinak. Az egész iskola idén összesen 11897 kg papírt gyűjtött össze. Ez kétszertelenül fantasztikus eredmény. A legtöbbet a 6. a-sok, akik 2625

kilogrammot gyűjtöttek össze, őket az ötödikesek követik 2055 kg-mal, míg a harmadik legtöbbet összegyűjtő osztály címet a 10. b osztály nyerte el 1486 kg-mal. Az osztályok a Bárdos-napon tudták meg a végeredményt, amit az iskola egy-egy tortával honorált.

Teremdíszítés – tisztasági verseny

Ötödikben még mi is, immár végzősök, hatalmas gondot fordítottunk arra, hogy pompás díszbe öltöztessük a termünket, hogy még otthonosabb legyen. Az a helyzet, hogy azt kell mondanom, hogy az idők múlásával egyre inkább a teremdíszítésünk konstruktívistává vált át, fehér kocka a fehér falon. Persze erre a 10. b-sek cáfoltak rá, akik a 9-13. évfolyamosok közül megnyerték a teremdíszítési versenyt, azzal hogy elhozták az iskolába a Forma-1 világát. És ahogy a bevezetésből is kiderül, az alsóbb évfolyamosoknál az 5. a osztály vitte el a trófeát bolygókat szimbolizáló alkotással.

A másik nagy verseny az úgy nevezett tisztasági verseny volt. Itt azt pontozta a zsűri, hogy az osztályok mennyire tartják rendben az osztálytermet és annak környékét (tehát a szekrényeket). Míg a nagyoknál igaz, hogy nincs nagy neve a teremdíszítésnek, addig a termek rendesebbek, mint a kicsiknél. Még az is mutatja, hogy a felsőbb évfolyamosoknál tudunk eredményt hirdetni, addig az alsóbb évfolyamok közül egyik osztályterem tisztasága nem érte el az értékelhető szintet. Tehát így elmondhatják magukról a 13. c osztály tanulói, hogy ők a legpedánsabbak az egész iskolában.

À LA BÁRDOS 🐾 A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXII. évfolyam, 2010. karácsony hava. Lapszerkesztők: Altmann Vivien, Bányai Cseperke, Kollár Alexandra és Madarász Anna. Munkatársak: Bártfai Csilla, Kozma Vivien, Skrinýár Alexandra. Felelős szerkesztő: Dobrova Zita. Technikai szerkesztő: Nagy Tamás. Olvasószerkesztő: Sipos Etelka. Felelős kiadó: Pleier Tamás igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Tel.: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu. Ismételt felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a cikkeknél akkor is megjelenést biztosítunk, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet.

A két királyt adó tanév első fergetege

Örülni csak a győztesnek szabad?

Kedves győztesek, kedves nyertesek, kedves mindenki, kedves emberek!

Kampányolni jó. Ne higgyetek senkinek, aki ennek az ellenkezőjét állítja, mert ha ő így érzi, akkor az csak azért lehet, mert valamit nem jól csinált.

Persze, törvényszerű, hogy mindenki ideges lesz valamiért. Ha nem a letelején a téma-választáson kaptok össze, akkor még mindig lehet közben, mondjuk a névválasztáson vagy a pólók színén. Esetleg azon, hogy ki rajzolja meg a figurákat, amik végül a pólókra kerülnek; mennyi ideig és milyen göncben táncoljatok a nagyműsorban; jogos-e azt mondania egy focistának, hogy ő bizony egy edzést sem hagy ki a forgatás miatt, és a többi. De ha ezeket el is kerülitek, vagy a lehető legkisebb balhét csapjátok belőle, akkor még mindig ott a ragyogó lehetőség, hogy a hajatokat tépjétek azon, hogy idéntől megváltoznak a szabályok. Az eredetileg kitalált hatalmas csattanót nem tudjátok beépíteni a nagyműsorba, mert nem szerepelhet tanár benne, csak az ofőtök. Nem csinálhattok bevonulást, délután csak háromig maradhattok, nem lehet etetni, és csak egy darab lepedőtök lehet, amit csak a saját napotokon tehettek ki. Nincs cukorka-, lufi- és egyéb apróság dobálás és osztogatás, és csak az első szünettől lehet kampányolni, de akkor is még csak a videóval. Az újságot, karszalagot és egyebeket csak a saját napotokon oszthatjátok, a többin nem, et cetera, et cetera.

Ezek mellett jó, ha számoltok olyan apróságokkal, hogy esetleg a főszereplő világbajnok osztálytársatok két héttel a kampány előtt benyögi, hogy ő nem tud itt lenni akkor; de a bemutatkozó videója már fel van véve, és nagy meló lenne újravenni. Ilyenkor nincs mese, szereplőt kell cserélni, de úgy, hogy ne látsszon. Ha

kertben forgattok, száz százalék, hogy a kutya egyfolytában ugatni fog, és az is teljesen biztos, hogy ha sokan szerepeltek egy jelenetben, legalább tízszer neki kell futni, amíg mindenki kikacaja magát. Persze, ehhez előbb el kell érni, hogy mind a húszan ráérjétek egy egész délután erejéig, és el is jussatok a forgatás helyszínére.

Ha úgy érzitek, hogy a neheze megvan, lejártatok a lábatokat szponzorok után, a pólókön jól kivitáztatok magatokat, és a karszalagok és az újság is nyomtatásban van, sőt, a plakátok már ki vannak ragasztva, és a táncot is nagyjából tudja mindenki, na akkor fogtok ráébredni, hogy még csak most jön a neheze. Rémisztően gyorsan fog elfogyani ugyanis a háromszáz újságotok, úgy, hogy nektek nem marad egy sem emlékébe; a pólóknak lehet, hogy lába kél csak úgy, és senki sem tudja, hová mennek; hogy azt meg se említsem, hogy minden tanárotok másképpen fog reagálni arra, hogy teljesen használhatatlanok vagytok a saját napotokon. Az is teljesen biztos, hogy sokkal kevesebben maradnak majd ott a fáradságos munkával lebonyolított programjaitokon, mint amennyire ti számítottatok, és a nap végén holtfáradtan dőltek le a kanapéra, amikor hazaértek, hogy azon nyomban el is aludjatok.

Elméletileg már csak a nagyműsor megkomponálása maradt, de lehet, hogy nektek is lesz egy kis hidegzuhany. Mások izgibb dolgokat csinálhatnak, mint ti; lehet, hogy másoknak lesz élő műsoruk, lehet, hogy lesz sokféle fotózkodós lepedőjük, és az is lehet, hogy cukorkával fognak dobálózni napközben. Pedig ti olyat nem csináltatok.

Továbbmegyek: az a legjobb, ha mindannyian befogjátok a fületeket, és dúdoltok valamit magatoknak, hogy ne halljátok meg, ha valaki

EGY SZÍV, EGY LÉLEK, DÉS LESZEK, AMÍG ÉLEK!

Döcögösen indult, de a végére együttes erővel a maximumot hoztuk ki belőle. Így tudnám jellemezni az osztályom készülését a kampányidőszakra. Voltak nézeteltérések, viták, és minden, ami kell, de amire elérkezett a kampányhét, egy számunkra tökéletes és nem mindennapi produkció jött létre.

Mindenki kíváncsian várta, hogy a vetélytársak milyen izgalmas témával rukkolnak elő. A szerdai napon (a mi napunkon), már fél hétkor energiával telt jelmezes Déjjszek masíroztak a folyosókon és a bejáratnál. Mindenki jól érezte magát, és mulatott a nap folyamán, nemcsak mi, hanem diáktársaink és tanáraink is.

A nagyműsor előtti csapatkiáltásunk és ölelésrohamaink erőt adtak leküzdeni lámpalázunkat, és sikerült végigcsinálni és partihangulatot varázsolni a tornaterembe.

Még most sem hiszem el igazán, hogy nyertünk! Amikor az igazgató úr kijelentette, hogy a „d” nyert, többen elsírtuk magunkat. Megcsináltuk! Történelmet írtunk! Bebizonyítottuk, hogy a désekre igenis büszkének lehet lenni! (Habár nem a tanulmányi eredményeink miatt. ☺) Magam is büszke vagyok az osztályomra. Igenis össze tudunk dolgozni!

Ezúton szeretném megköszönni támogatóinknak, tanárainknak, szüleinknek, és mindenkinek, akik segítettek a munkánkat, és Nektek, a Tudásközpont büszke tanulóinak, hogy Ránk szavaztatok és hozzájárultatok, hogy az iskola királyai lehessünk.

Gratulálok nektek, Arany Ások, Yoko pasa és az isztambulák, valamint Coasts!

KEREPECZKI ANNA

a fületekbe sziszegne bántó dolgokat. Nem szabad ezekre figyelni, sőt, a többi dolgot sem szabad szóvá tenni. Nem baj, ha ezeket csak ti látjátok, és a közönség nem; nem baj, ha csak ti tudjátok, hogy nem vagytok bénák, csak jó gyerekek.

És ha esetleg már odáig juttok, hogy elkecserepedtek, hogy nem fog menni ez az egész, és igazságtalannak éreztek valamit, sőt, már a nagyműsorhoz sincs kedvetek; akkor jön majd az, hogy „de én még sose szerettelek titeket úgy, mint most...” Esetleg a lányok sírnak egy kicsit, aztán összevették, megölelték egymást, és megtáltosodtok: ti produkáljátok a legkarakteresebb nagyműsort, jól érzitek magatokat, nevettek, és csodálkoztok, hogy tegnap még fel akartátok adni.

És lehet, hogy a kampányt végül nem ti nyertek meg, de a legnagyobb győztesek mégis ti lesztek: visszakapjátok egymást, úgy, ahogy régen voltatok. Ismét ízig-vérig egy osztály lesztek, összetartotok, együtt sírtok, együtt nevettek, és egyáltalán: összetartoztok.

Ezért jó kampányolni. Semmi másért. És teljesen megéri. ALTMANN VIVIEN

KŐRÖSI-FEHÉR RÓBERTNÉ TANÁRNŐ (JOBBRA, ÜGYNÖKJELMEZBEN) JÓL ÖSSZEKÁPTA AZ OSZTÁLYÁT, AMELY A SZEMÉLYI VÁLTSÁG ELLENÉRE IS MEGNYERTE A VERSENYT

DSE lett az ISK-ból

Az elmúlt napokban Varga Petra tanárnőt kérdeztem arról, hogy mi is az pontosan, hogy DSE, miért lesz más, vagy egyáltalán mi az a DSE? Ezekre a kérdésekre kerestem a választ, hogy mindenki számára érthető legyen a változás. – SKRINYÁR ALEXANDRA írása

Az ISK Iskolai Sportkört jelent, ami elsősorban az iskolán belüli mindennapos testedzéssel foglalkozik. A Diáksport-egyesület ezen túl foglalkozik még a tanórán kívüli edzésekkel, versenyztetésekkel. Elősegíti a mindennapos testmozgást és a tömegsportot, hiszen a fiatalság szívesebben mozog például kisebb-nagyobb közösségekben, mint egyedül. Ezt a DSE jobban segíti, mint azt tette az ISK.

Az új program abból a szempontból is hasznosabb lesz, hogy sokkal több pályázatot lehet majd írni, melyekkel a sportot lehet majd elősegíteni, szponzorokat lehet szerezni iskolánknak, amire – valljuk be – nagy szükségünk lehet a mostani helyzetben. Akár anyagi szempontból nézzük a helyzetet, akár abból a szempontból, hogy mennyire népszerű manapság a sportolás, illetve, hogy mennyivel egyszerűbb lesz így arra ösztönözni a diákságot, hogy mozogjon, sportoljon, érezze jól magát!

A DSE-vel kapcsolatban már változások is történtek iskolánknak. Eddig felújításra került az udvari betonpályák vonalainak festése. A fiú kézilabdán kívül elindult a lány kézilabda is, így már ők is kipróbálhatják magukat ebben a sportágban, heti két edzés keretén belül. Új felszerelésekhez jutott iskolánk, például labdákhoz, ütőkhöz, de folyamatban van az öltözőkön belüli zuhanyzók és csapok felújítása is.

Arra a kérdésemre, hogy mért lesz jobb a DSE a diákoknak, mint volt az ISK, azt a választ kap-

tam, hogy több lehetőség lesz a sportolásra, ami nem az utolsó szempont, ha sportolni szeretnénk. Nem csak két sportágból választhatunk, sokkal több lehetőségünk lesz, így mindenki megtalálhatja a neki legmegfelelőbbet. Lesznek például túrázási lehetőségeink is, ami eddig nem volt, az elő már október végén megrendezésre kerül, így hamarosan ki is lehet próbálni ezt a lehetőséget is. Nem utolsó szempont ezeken kívül még az sem, hogy a csapok és zuhanyzók felújításával sokkal higiénikusabb környezetet alakítanak ki a diákok számára.

A DSE nem csupán a diákoknak lesz hasznos. A tanároknak is lesznek olyan lehetőségeik, amelyek eddig nem voltak. Azok a tanárok, akik az egyesület tagjai lesznek, közös sportdelutánokat szervezhetnek majd a diákokkal, építve ezzel a kapcsolatukat egymás között is és a diákokkal is. Házi bajnokságok szervezésében vesznek részt, illetve a túrákon is jelen lesznek természetesen.

Az eddigi program már most sikeresnek mondható, ha csak azt nézzük, hogy alig pár hete indult a folyamat, a pályák felújítása máris elkezdődött, nem beszélve az öltözőkről. Ez még csak a kezdete mindennek, és ha így sikerül folytatni a programot, akkor sikeresebb lesz a Bárdos sportja, mint valaha. A fő cél természetesen a tömegsport népszerűsítése, valamint az, hogy a diákok számára a lehető legjobb sportolási lehetőségeket teremtsük meg.

Az új programmal minden tanulót szeretnének ösztönözni a sportra, és szeretnének a sportágak közül a lehető legtöbbet bemutatni, akár még olimpikek segítségével is. Ezek után mindenféleképpen érdemes lesz csatlakozni a DSE programjaihoz, hiszen így sok új tapasztalatot szerezhetünk. Ez egy új dolog iskolánk életében, és az új dolgokra nyitottnak kell lenni, hiszen soha nem tudhatjuk, mennyire jó lehet egy-egy új sport kipróbálása, illetve mi mindent fordíthatunk a későbbiekben a hasznunkra.

Most mutasd meg!

Iskolánk a pályaválasztási kiállításon

A megyei pályaválasztási kiállításon iskolánk idén is boldogan megjelent. Ez egy olyan rendezvény, ahol a szakiskolák, középiskolák és gimnáziumok bemutatkoznak. Leginkább azok a tanulók látogatnak el ide, akiknek még nincs elképzelésük a jövőjükkel kapcsolatban. – Katona Xénia beszámolója

Ebben a tanévben a volt Bánki Donát Ipari Szakiskola adott otthont a kiállításnak (korábban a Földi Imre Sportcsarnokban tartották). Most november 18-án nyitotta meg kapuit az érdeklődők előtt a háromnapos program.

FOTÓ: KRCS ÁRPÁD

Sok résztvevő szerint praktikusabb volt a korábbi megoldás, mert nagyobb, tágasabb helyet kaptak az iskolák, ebben az új elrendezésben sem a pavilonokban, sem a pavilonok között nem lehetett rendesen elférni, az esetleges érdeklődőknek néha már az is gondot jelentett, hogy meg tudjanak állni a standok előtt anélkül, hogy el ne sodorná őket a tömeg.

Ezen a kiállításon minden évben a diákok képviselik tanári felügyelettel az intézményeket. Segítenek a díszítésben, szórólapokat osztogatnak és válaszolnak a feltett kérdésekre. Ezek közül a leggyakoribbak:

- Milyen a sulij?
- Mik a felvételi követelmények?
- Van-e szóbeli?
- Milyen típusú évfolyamok indulnak?
- Milyen tanulmányi átlaggal lehet bekerülni?

Tapasztalatom szerint régebben magasabb volt a színvonal, több, okosabb kérdést tettek fel a növendékek, mert vannak olyanok is, amikkel nehéz megbirkózni a segédkező diákoknak, mert senkit nem akarnak megsérteni. Nehéz például fegyelmeztetnek és kedvesnek maradni ilyen kérdések hallatán:

- Lehet nálatok ingyen sálat, pólót kapni?
- Itt milyen szakmák vannak?

Sokan érdeklődnek emellett a szabadidős programokról, külföldi utakról, iskolai rendezvényekről és persze a Mikulás-kupáról.

Nagyon sok szórólap fogy, mert sajnos a tanulók egy része csak az igazolt hiányzás miatt jön. Kötelességüknek érzik begyűjteni az összes prospektust az iskolától bizonyítandó, hogy ott járt, nem máshol.

Osztályunk (11. b) már negyedik éve nagy örömmel és magas létszámmal vesz részt a szervezésben. Büszkén viseljük a matrózbúzt, öltönyt és az iskolánk címerével díszített nyakendőt, mert mindenki tudja, hogy a Bárdos a Tudásközpont.

A BÁRDOS-NAPI

PÁLYÁZATOK GYŐZTESEI

Idegen nyelvi pályázatok

Német (kategóriánként): Demeter Diána (7. a), Makacsek Gábor József (8. a), Szlávik Dóra és Skrinjár Alexandra (12. c), Juhász Szabina (12. c).

Olasz (évfolyamonként): Veres Andrea (9. b), Mészáros Éva (10. a), Ronyecz Ádám (11. b), Kovács Fanni Éva (12. a).

Spanyol: Fekete Viktória (12. a).

Angol (kategóriánként): Baracza Virág, Becsics Blanka, Pataki Petra, Répássy Mira (a 7. a csapata), Niebling Dóra, Szokács Réka, Tóth Luca Julianna (a 8. a csapata), Tóth Tímea (12. c).

Természettudományi pályázatok

Biológia: Tanácsi Tünde (12. a)

Földrajz: Pákozdi Diána (10. d)

Fizika: Réda Vince (6. a), Juhász Szabina (12. c)

Matematika (korosztályonként): Macsuka Patrik (5. a), Vankó Dániel (7. a), Pozsár Attila (10. d), Molnár Anett (12. a)

Történelem tárgyból

a kisgimnazisták között: Vankó Dániel, Umfűhrer Szilveszter, Remete Solt (a 7. a csapata), Demeter Diána, Fekete Sára, Szabó Napsugár (a 7. a csapata), a nagygimnazisták mezőnyében Sóstai Hajnalka (12. c).

Magyar irodalom és ének-zene

A magyar pályázaton Bányai Marcellina Cseperke (12. a) 1. helyezést ért el. Ének-zene tárgyból Demeter Diána, Fekete Sára, Szabó Napsugár (a 7. a csapata), Novák Bettina (10. c), May Anna (11. b) és Vajó Viktória (11. b) győzött.

A Bárdos-naphoz kapcsolódó versenyek győztesei magyar nyelv és irodalom tárgyból: a kisgimnazisták szavalóversenyén Remete Csanád (5. a), a nagygimnazisták szavalóversenyén Megyesi Kata (10. a), a műelemző versenyen Vörösmarti Daniella (11. a), a műíró versenyen Vörösmarti Daniella (11. a), a helyesírási versenyen Szekeres Dominika (12. c).

Hagyomány és megújulás

Tanévkezdő beszélgetés Pleier Tamás igazgató úrral

A tavalyi tanév végén én készítettem az akkor búcsúzó Sándor János igazgató úrral interjút, és már akkor elhatároztam, hogy idén év elején leendő igazgatómokat is kifaggtatom. Őt nem a múlttól, hanem majd a jövőről, elképzeléseiről, érzéseiről. Így hát idén – amilyen hamar csak lehetett – elcsíptem újdonsült igazgatómokat a folyosón, hogy időpontot egyeztessenek vele. Szerencsére igazgató úr még be tudott szorítani meglehetősen feszített napirendjébe, így vele is el tudtam készíteni egy riportot. – MÁNYI SZABÓ ATTILA beszélgetése

☛ **Első kérdésem az lenne, hogy milyen érzésekkel írta igazgató úr a pályázatát.**

– A pályázati írásnál nekem már volt egy előző lehetőségem is. 1990-ben voltam már hasonló helyzetben, amikor Süveges igazgató úr betegsége folytán megüresedett az igazgatói poszt. Akkor is pályáztam, és igazából most, amikor helyzet adódott, újra éltem a lehetőséggel. Nyilván a közties időszakban nem mentem bele ebbe az igazgatóválasztási küzdelembe. Megvolt a magam dolga, a magam helye ebben az időszakban. Most viszont, amikor a lehetőség adódott, nyilvánvalóan szívesen és ambíciózusan álltam neki a pályázat megírásának.

☛ **Amikor kiderült, hogy ön nyerte meg a pályázatot és 2010 szeptemberétől ön lesz iskolánk igazgatója, akkor miként gondolt az új helyzetre?**

– Nyilvánvalóan új a munka, és ez az új munka azért jócskán növekvő feladatokat is jelent. Ez azért egy más munkakör, amiben van egy kis köldökszínór a tanításhoz is. Ez azt jelenti, hogy egy osztályt, amelyik éppen érettségi előtt áll, azt viszem tovább, de természetesen a jövőben is kell az igazgatónak órát ellátnia. Az állás elnyerésénél ugye két fontos szempont és két fontos feltétel adódik, egyrészt ugye a pályázatnak el kell nyernie a tantestület többségének a támogatását, ez az én esetemben megtörtént, még azzal a körülménnyel együtt is, hogy én azért a pályázatomban változtatásokat helyeztem kilátásba. Másrészt viszont, ami nagyon fontos, hogy az igazgatót a képviselőtestület

nevezi ki, és ezt a kinevezést, tehát a testület többségének a bizalmát élveztem, és ezzel a kinevezéssel válhattam igazgatóvá.

☛ **És milyen érzés volt önnek átvenni egy ilyen múltú iskolát?**

– Igen, a múlt ebben az esetben nagyon is fontos. Egy olyan iskoláról van szó, amelyik a városban az elmúlt huszonhárom éve alatt – közeledünk a negyed századhoz – kivívta helyét, tehát a jóval idősebb Árpád Gimnázium mellett a Bárdos maga is immáron hagyományokkal rendelkezik, tehát tiszteletre méltó múltja van. Ebben az iskolában 1987-től magam is iskolaalapítóként kezdtem dolgozni. Megismerhettem és végigélhettem ezt a munkát, tehát a váltás számomra egyrészt zökkenőmentes volt, hiszen minőségi váltás volt. Másrészt pedig, mivel a tantestületből jöttem, nyilván ismertem is az itteni viszonyokat, és engem is ismertek a kollégáim. Az volt a legszerencsésebb, hogy egy belülről pályázó jelölt került az intézmény élére, aki persze ismerte is az intézményt.

☛ **Van-e valami, amit tovább szeretne vinni Sándor János volt igazgató úrtól? Esetleg módszerek vagy valamilyen eszme?**

– Igen, ha az elvekre gondolunk, én azt mondom, hogy a humán gondolkodás, pontosabban

az emberi méltóság tiszteletben tartásának az eszméisége, az mindenképpen követendő. Ehhez tartozik az is, hogy ebben a gimnáziumban a szabadság, tehát ha úgy tetszik, a demokrácia jelentősen meghatározza az iskola légkörét. Ez mindenképpen követendő. Ha a szerkezetet nézzük, akkor nyilvánvaló, hogy ezt a hosszú évek alatt kialakított, kimunkált szerkezetet magaménak tudom, részben benne voltam ebben a folyamatban, ebben dolgoztam, másrészt pedig látom ennek az életképességét. Ugyanakkor ha ez a gimnázium egy természet-tudományos képzési központtá válik, ez a kitérés pontunk. Az én esetemben itt a szabadság az differenciáltan és megfogalmazottan is úgy érvényesülhet, hogy természetesen mindent szabad, ami másnak nem árt. Tehát én azokat a – mondjuk úgy talán, hogy sallangokat –, amelyek ezzel együtt járnak, azokat azért igyekszem visszaszorítani. Mert figyelembe kell venni, hogy a szabadságnak vannak korlátai, ezeknek a korlátoknak a megmutatása az én munkám.

☛ **Az ön személyes jövőképében szerepel az, hogy akár hasonlóan hosszú ideig legyen iskolánk első embere, mint amennyi ideig Sándor János igazgató úr volt?**

– A kérdés nagyon optimista, de úgy gondolom, hogy ennek azért a biológia határt szab, mint ahogy Sándor Jánosnál is a biológia, vagyis a nyugdíjkor elérése volt a pont, amikor már nem pályázott újra a posztra. Én most egy évtizedes programban gondolkodom. És ez idő alatt – mondjuk úgy, hogy rotációban – a nevelőtestület egy részének a nyugdíjba vonulásával kialakul egy fiatal ambíciózus generáció, amelyik akkor majd akarja is és tudja is a munkát folytatni.

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

☛ **És hogy érzi magát eddig az új állásában?**

– Jól érzem magam, optimista vagyok. Úgy látom, hogy az iskolai kollektíva munkája lehetővé teszi azt, hogy ezt a tanévet zökkenőmentesen indítsuk be, és hogy a munkát folytassuk. És az én ajtóm mindenki előtt nyitva áll!

☛ **Végezetül még csak annyit, hogy ugye az idei évnytón azzal szembesülhettünk, hogy az új pedagógusok közül nem is egy iskolánk egykori tanulója. Önnek célja, hogy amennyire csak lehet, az iskolánkba újonnan érkező pedagógusok az öregdiákok közül kerüljenek ki?**

– A kérdést köszönöm. Ez, ha úgy tetszik, a vezetői filozófiámnak az egyik fontos eleme. Az egyértelmű szakmai alkalmasság mellett prioritás az, hogy az öregdiák, a volt diák kerüljön vissza az iskolába. Ezzel nyilvánvalóan a tantestület belső ereje is növekszik, másrészt pedig az öregdiákkal az ő múltját figyelembe véve az elköteleződés is valószínűsíthető.

☛ **Köszönöm, hogy szakított rá időt.**

– Én is köszönöm a lehetőséget.

Szerintetek milyen suli a Bárdos?

Riport az ötödikesekkel

Kozma Vivien és Fierpasz Kitti interjúja az iskolánk legkisebb diákjaival, az ötödikesek néhány képviselőjével készült, akik (még) izgatottan meséltek az iskola örömeiről.

„Melyik típus lennél? Aki nekiugrik egy életlen késsel a konzervnyitásnak, vagy aki kinyitja az evőeszközös fiókot, – hogy megnézzé, van-e benne konzervnyitó?” – Timót

A kis ötödikesek bölcsességeikkel teli színpadi műsorát magyartanáruk, Farkas Noémi tanárnő tanította be, és az adventi estén adták elő

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

☛ Milyennek találd az iskolát?

ERIKA: – Nagyon tetszik. Barátságos az iskola, és nagyon jó a kaja – mosolyog –, és a tanárok is nagyon kedvesek.

RÉKA: – Tetszik, hogy több emelet van.

RENI: – Normálisak a diákok, bár a menza lehetne jobb...

BOCS (M. RÉKA): – Az étel isteni!

☛ Miért jöttetek ide? A szüleid unszoltak, vagy saját magadat vezérelted a siker, vagyis az iskola felé?

ERIKA: – Magamtól jöttem, mert jobb osztályközösségre vágytam.

RÉKA: – Szüleim miatt, na meg magam miatt, mert nagyon rosszak voltak az előző iskolámban az osztálytársaim, így tanulmányi téren nem tudtam kellőképpen haladni.

RENI: – Magamtól jöttem, anyukám nem akarta, mert túl kicsinek tartott egy ilyen szintű felelősségre, nekem viszont nem volt jó az osztályfőnököm az előző helyen. Itt, az előbbivel ellentétben nagyon aranyos.

ZOLI: – Régi osztályom gyenge volt, nem érte el azt a szintet, amire én vágytam, így saját magamtól jöttem. Nem fejlődtem, remélem itt lehetőségem lesz rá!

BOCS: – Szerettem volna idejárni, mivel az anyukám is itt tanít.

☛ Említettétek többen is, hogy a régi iskoláttal nem voltatok megelégedve. A két hónap alatt itt viszont milyenek talájtátok az oktatást?

ERIKA, RÉKA ÉS RENI: – Nagyon jó a tanítás, mindent csak felsőfokkal illethetünk, mivel a tanárok, mint mondtuk, kedvesek, kicsit szigorúak, de pont erre volt szükségünk.

ZOLI: – Még annyira nem nehéz, de szerintem, és remélem is, hogy nehezebb lesz.

BOCS: – Szerintem jó, nem találok megterhelőnek.

☛ Jártok valamilyen iskolai szakkörre?

RÉKA: – Énekkar, ha lesz kézműves szakköre.

ZOLI: – Talán fogok járni, ez a klarinétóráimtól függ. Hatéves korom óta játszom.

☛ Iskolán kívül mivel foglalkoztok?

RENI: – Capueirázom (A brazil szó eredetileg harcművészeti játékot jelölt, táncforma. A szerk.) és görkorcsolyázom.

RÉKA: – Lovagolok, tanulok, görizek.

ZOLI: – Klarinétozom, és volt már néhány színészi szerepem.

☛ Kedvenc tantárgyatok?

RENI: – Technika és irodalom.

ZOLI: – Irodalom, mivel szeretek olvasni, egyébként pedig a többi tantárgyat is kedvelem, kivétel a testnevelést.

BOCS: – Én pedig éppen a tesit szeretem legjobban.

☛ Mit gondoltok az osztályfőnökről?

ZOLI: – Nagyon aranyos, szeret másokkal beszélgetni, és ez jó.

BOCS: – Nagyon kedves, megszerettem.

☛ Szereztek már barátokat? Egyáltalán milyen az osztályközösség? Sikerült megismernetek egymást?

ERIKA: – Fantasztikus osztálytársaim vannak, nagyjából már ismerjük egymást, barátságot köttem már két lánnyal, Szendrával és Rékával, aki egyébként itt beszélget mellettem.

RENI: – Hasonló szépeket tudok mondani. Nekem a barátsággal nem volt bajom, sok régi osztálytársam jött át velem ide, a Bárdos László Gimnáziumba.

ZOLI: – Szerintem mindenki jó fej, még nincsenek ellenszenvese osztálytársaim.

☛ Az iskolaközösségről mi a véleményetek?

ZOLI: – Nagyon barátságosak, és örülök, hogy a nagyok kedvesek velünk.

BOCS: – Az iskolaközösség nagyon pörgős, meg vagyok elégedve abszolút.

Bátor újoncok a tanárban

Iskolánkban hagyomány, hogy az újonnan érkező tanárokat rövid bemutatkozásra kérjük az iskolaújságban. Idén négy új tanárt fogunk bemutatni az aktuális és következő számban. Ebben a számban a Seffer Tímea tanárnővel és Körtvélyfáy Attila tanár úrral készült interjúkat közöljük.

„A töri olyan, mint én!”

Talán ezzel az idézettel lehet a legjobban jellemezni a szeptemberben iskolánkba érkezett Seffer Tímea tanárnőt, aki nem melleleg volt diákunk is. Az Á La Bárdos hagyományaihoz híven egy pár szó erejéig beszélgettem vele azért, hogy jobban megismerjük és megszeressük.

☛ Tanárnő! Mesélne nekem egy kicsit a bárdosos éveiről?

– 1991-ben a Váci Mihály Általános Iskola angol tagozatáról jelentkeztem ide a Bárdosba humán tagozatra, ami azt jelentette, hogy a

SEFFER TÍMEA RÉGI, SZÉP HAGYOMÁNYT ÚJÍTOTT FEL: A PEDAGÓGUSCSEMÉTEK KARÁCSONYI MŰSORÁT

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

magyart, a latint és a történelmet emelt órászámában tanultuk. Az osztályfőnököm Pleier Tamás tanár úr volt, és bevallom, az osztályunk nem a tanulmányi átlagáról volt híres/hírhedt. Én viszont olyan ambíciókkal érkeztem ide – mint diák – hogy mindenképpen tovább szeretnék tanulni és ezért nem hagytam, hogy a közösség „lázáda” magával ragadjon. (Persze ez jó néhány álmatlan éjszakát okozott akkor.) Azért nemcsak a tanulásról szólt az életem, mert fociztam például a lánycsapat tagjaként a Mikulás-kupán, és vezettem az iskolai diákönkormányzatot is.

☛ **Angol után történelem? Mi az oka ennek a váltásnak, és hogyan folytatódtak a tanulmányai?**

– Nos, a történelem szeretete az általános iskolában kezdődött, ahol volt egy zseniális történelem tanárom: Reiner Zsolt. Érdekes, hogy most a feleségével kollégák vagyunk. 1995-ben érettségiztem, de az első körben nem vettek

fel az egyetemre. Akkor óriási traumának élttem ezt meg, de ma már úgy gondolom, ez egy remek lecke volt számomra. A következő évben – kitaró felkészülés árán – felvettek a Pázmány Péter Katolikus Egyetem történelem-szociológia karára, Piliscsabára. Időközben az angol kicsit háttérbe szorult, amit most egy picit már bánok...

☛ **Mi az, amit a leginkább izgalmasnak talál a történelemben?**

– Imádom az életmódtörténetet, és szeretem az akkori ember szemével látni a régi eseményeket, történéseket. Szeretek elgondolkodni, s elgondolkodtatni a miérteken... Azt hiszem, a pedagógusnak „átjön” a személyisége a tanítás során. Addig szeretnék a pályán maradni, amíg kedvvel és hittel teszem a dolgom, s amíg a diákok jó szívvel ülnek be hozzám, és nem nyűg nekik a tőrióra.

☛ **Köszönöm a beszélgetést!**

MADARÁSZ ANNA

„A matek olyan, mint a művészet”

A minap Körtvélyfáy Attila tanár urat faggattuk, hogy érzi magát újonnan érkezett pedagógusként gimnáziumunkban.

☛ **Hogy tetszik az iskola eddig? Milyenek találja a közösséget?**

– Eddig tetszik

az iskola. Úgy érzem, együtt tudok működni a diákokkal és a tanárokkal. A közösség kiváló.

☛ **Miért pont ide tetszett jönni?**

– Volt egy álláslehetőség, és megpályáztam. Szerettem volna máshol is kipróbálni magam.

☛ **Hol tanított eddig a tanár úr?**

– Tíz évet a régi Péch Antalban és a Bánkiban.

☛ **Mennyivel másabbak itt a diákok?**

– Több az érdeklődő tanuló.

☛ **A fizikában mi fogta meg Önt?**

– Benne vagy a világban, és ha érvényesülni akarsz, tudnod kell, hogy működik. A Világ működésének több szintje van. Meg akarod nézni, hogy egyes társadalmi rétegek hogyan éltek,

hogyan mozogtak, az a történelem. Hogyha az érdekel, hogy önmagadban milyen dolgok vannak, milyen törvényszerűségek léteznek, az a biológia. De ha az érdekel, hogy az élettelen tárgyak miként működnek, milyen mozgások vannak benne, az a fizika és a kémia. Az embernek tisztában kell lennie ezekkel a fokozatokkal, értenie kell a világot. Ennek egyik szelete a fizika.

☛ **A matematikában mit látott?**

– Valamilyen szempontból még sokkal érdekesebb tantárgy. Ez a természettudományok alapja. Ez önmagában igaz, de a matek persze sokkal több. Olyan, mint a művészet. Megnézel egy bonyolult feladatot, az agyad kattog a megoldáson, és a végén kijön az eredmény, ez szerintem ugyanolyan szép, mint amikor befejezel egy festményt.

☛ **Mit csinál szabadidejében?**

– Nincs különösebb hobbi. Szeretek filmet nézni és zenét hallgatni, na meg olvasni.

☛ **Volt „B” terve az életre nézve? Vagy mindig tanár szeretett volna lenni?**

– Ez változó. Óvodás koromban trafikos szerettem volna lenni, kisiskolásként (Indiana Jones miatt) régész. Középkorban elbizonytalanodtam, nem terveztem. Nekem ezek a dolgok alakultak magától, ez volt a legideálisabb számomra.

KOZMA VIVIEN ÉS FIERPASZ KITTI

REFORM-KOR 2.0

– egy újítás a sok közül –

Az új diákok már csak hírből ismerhetik a fél nyolcas kezdést. A régiak közül páran visszasírják, néhányan hálálkodva teszik össze a kezüket, a többiek pedig vállrángatva állnak a dolog előtt.

A táncmozdulat azonos, a vélemény különböző

Az osztályok képviselői év elején 15:5 arányban megszavazták az új kezdést az első DÖK-gyűlésen. A megbeszélés kulturált keretek között zajlott. A régi kezdés mellett voksoló diákok megosztották az iskola vezetésével a kételyeiket, Pleier Tamás igazgató úr és Nagy Tamás igazgatóhelyettes úr pedig készségesen reagált az összes felhozott érvre. Általánosságban azt mondhatjuk, hogy a felsőbb évfolyamos osztályok álltak ki a rutinszerű kezdés mellett, többnyire a közlekedésre és az iskolán kívüli programokra hivatkozva. Miután senkinek sem maradt mondanivalója, megtörtént a szavazás.

Azóta négy hónap telt el az iskolából. Lássuk, hogy kinél hogyan vált be a dolog...

– PRO –

„Nekem igazából megfelel ez a kezdés. Mindegy is, mert ugyanakkor jövök be iskolába, mint a régi kezdésnél. Itt lakom a közelben, szóval a közlekedés nem jelent gondot. Sokkal többet nem alszom, nem sokat ér az a plusz fél óra.” (Egy alsó évfolyamos tanuló véleménye)

– KONTRA –

„Nem tartom túl jónak ezt az új kezdést. Igaz, hogy tovább aludhatok kicsit, de így az iskolának is később van vége. Eddig volt reggel egy diákjárat, ami behozta a diákokta Vértesszőlősről, átszállás nélkül. Ebben az időpontban viszont sajna nincsen diákbusz. Reggel hamarabb kell felkelnem, hogy elérjem a buszt, és át kell szállnom egy másikra. Ráadásul a kettő között is várni kell. Előfordul, hogy háromkor végzek, és mivel táncolok, az edzésre is be kell érnem. A kettő között nem nagyon marad időm tanulni, de mivel nem akarom elhanyagolni a tanulást, ezért éjszaka állok neki a leckémnek. Persze, így nem sokat számít az a plusz fél óra alvásidő reggel.” (Egy felsőbb évfolyamos tanuló véleménye)

A helyzet állása tehát relatív, a szakadék főleg a kis- és nagygyimnazisták véleménye között van. A tanulásról pedig mindenki vonja le magának legjobb belátása szerint.

Változások a DÖK élén A diákönkormányzat új segítője

Az iskolánkat érintő újdonságok közül az egyik, hogy a diákönkormányzatot segítő tanár személye is megváltozott. Miközben ezúton is megköszönjük Glodánné Kovács Andrea és Kovácsné Németh Sarolta tanárnők eddigi munkáját, közöljük HLOTYÁK ANNA rövid interjút az új felelőssel, Kiss Attila tanár úrral.

☛ Honnan jött az ötlet, tanár úr, hogy DÖK-segítő tanár legyen?

– Erre a kérdésre röviden azt tudnám válaszolni, hogy a gimnázium vezetője, Pleier Tamás igazgató úr kért fel erre a feladatra. Szerénytelennek tűnhet, de talán kijelenthetem, hogy jó a kapcsolat a gimnázium tanulóival. Ezenkívül a döntésben az is szerepet játszott, hogy annak idején a Hallgatói Önkormányzat tagjaként képviselhettem hallgatótársaim jogait és érdekeit.

☛ Hogy érzi magát az új feladatkörben?

– Nem mondhatnám, hogy gyakran unatkozom. Csaknem minden nap fordulnak hozzám diákok különböző kérésekkel, illetve ötletekkel.

☛ Milyen feladatokat lát el egy DÖK-segítő pedagógus?

– Mindenekelőtt az a feladatom, hogy a

A DÖK EDDIGI ÚJÍTÁSAI: GÓLYATÁBOR ÉS VÁLTOZÁSOK A DIÁKKIRÁLY-VÁLASZTÁSBAN

A tanév különleges volt az iskola életében, mert az év elején idén először gólyatábort tartott a DÖK a bejövő osztályoknak. Reményeink szerint a programból hagyomány válik majd. Ez a tanév különleges lesz abban is, hogy utoljára kampányoltak végzős osztályok. Az év végén újabb kampányra számíthatunk: a 11. évfolyamon tanulók fogják vívni a harcot az iskola kulcsáért 2011 tavaszán, és közülük kerül ki a diákkirály, akít az évet záró bulin ünnepelhet majd az iskola. A Bárdos-nap továbbra is őszele, a diákkirály-választás a jövőben tavasszal lesz. A diákkirály-választás idei újdonsága az volt, hogy délutáni programokkal (is) kampányoltak a végzősök, így valóban pezsgő diákélet volt a Bárdos-héten. Az újítások közé tartozott a kampány szigorúbb szabályozása is, melyet a végzősök igyekeztek betartani. Izelítő a kampánytettekből: az osztályok nem tarthattak bevonulást, nem osztogathatnak süteményt, ételt, lufit a diákok, csak a nagyműsor végén. A nagyműsorban az osztályfőnökökön kívül nem vehetnek részt tanárok, és nem vehettek részt külsősök. Maximalizálták a kитеhető plakátok számát, és nagyobb figyelem kísérte a kampányok tartalmát is.

FOTÓ: NAGY TAMÁS

diákság számára tartalmas és szórakoztató programok megszervezését és lebonyolítását elősegítem. Másrészt a DÖK által megfogalmazott kéréseket, kérdéseket továbbítom a tantestület felé. Az elmúlt évek gyakorlatától eltérően a 2010/2011-es tanévtől kezdve már nem két pedagógus látja el ezt a feladatkört. Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetemet fejezzem ki a DÖK titkárának, Juhász Szabinának és a tantestület tagjainak az általuk nyújtott segítségért.

☛ Elegendőnek tartja a diákok érdeklődését a DÖK-öt, a DÖK-ös rendezvényeket illetően?

– Ha arra gondolok, hogy az idei tanév első DÖK-gyűlésén csaknem minden osztályból két-két képviselő jelent meg, akkor azt mondhat-

nám, hogy elégedettek lehetünk. Azonban, ha a diákság számára szervezett rendezvényeken való jelenlétet vesszük górcső alá, már nem mondhatjuk el ugyanezt. Sajnos gyakran fordul elő az a helyzet, hogy a különböző rendezvényeken jelen lévő felügyelő tanárok száma csaknem meghaladja a diákok számát. Első tapasztalataim alapján úgy tűnik, vannak aktív, kreatív ötletekkel bíró diákok.

☛ Milyen programokat, változtatásokat tervez?

– A programokat alapvetően nem egyedül tervezem. A diákokon kívül Dobrova Zita tanárnő is hathatós segítséget nyújt a munkaterv összeállításában. Több változást is tervezünk. Az első új program a gólyatábor, melyet a bejövő 9. évfolyam diákjai számára szervezünk. Reményeink szerint hagyományt teremthetünk ezzel a rendezvénnyel. A tervezett programok közül a teljesség igénye nélkül szeretném kiemelni az öregdiákok részvételével zajló társasjáték-délutánt, a kirándulást, valamint a filmmaratont.

☛ Mit gondol az előző DÖK-titkár lemondásáról?

– Úgy vélem, hogy a DÖK előző titkára - Juhász Szabina - tisztességgel végezte feladatát. Sajnálom, hogy Szabina így döntött, ugyanakkor döntését tiszteletben tartom, hiszen iskolán kívüli elfoglaltságai mellett nehezen lehetne maradéktalanul eleget tenni ennek a kötelességnek. Reményeim szerint Szabina utódja is lelkiismeretesen és hasonló odaadással végzi majd munkáját.

☛ Nem bánta meg, hogy elvállalta ezt a tisztséget?

– Egyáltalán nem bántam meg, hogy igent mondtam a felkérésre. Ez egy számomra is új feladat, melynek megpróbálok legjobb tudásom szerint eleget tenni. A tisztséget egyébként határozatlan időre vállaltam.

Az új diáktitkár első hónapja

Minket képvisel, értünk dolgozik

A DÖK-öt segítő tanár személyének változása után az eddigi diáktitkár, Juhász Szabina is lemondott. Helyébe a 9. a osztályos Huber Annamária lépett, aki így reményeink szerint legalább három évig vezetni tudja majd a diákönkormányzatot. A következő beszélgetés nem sokkal kinevezése után készült vele. – HLOTYÁK ANNA interjúja

☛ Honnan jött az ötlet, hogy DÖK-vezető legyél?

– Igazság szerint nem magamtól jutott eszembe. Mivel Juhász Szabina, az eddigi diákvezető nem tudta vállalni tovább a tisztséget, új embert kellett keresni erre a posztra. Kiss Attila tanár úr keresett meg, és ő ajánlotta fel a lehetőséget. Azt mondta, ha van kedvem, vállalom el, ő az eddigi munkám alapján engem

fog ajánlani. És végül úgy döntöttem, hogy elvállalom.

☛ Hogy érzed magad ezen a poszton? Nagyon sok új feladatot lett?

– Jól érzem magam, erről még nem tudok többet mondani, hiszen nincs még különösebb tapasztalatom, csak most kezdődik számomra ez a munka. Egyelőre nem érzem soknak. De lehet, hogy ennek az az oka, hogy csak nem rég óta vagyok a poszton. A későbbiekben majd elvállalok, hogy hosszú távon ez mennyire megterhelő.

FORRÁS: IWIW

A későbbiekben majd elvállalok, hogy hosszú távon ez mennyire megterhelő.

☛ Milyen programokat tervezel az idei évre?

– Ami azt illeti, új programokon még nem gondol-

Költő halálára

Újabb veszteség érte irodalmunkat:
elhunyt Utassy József

Kicsit késve, de az iskolaújság is megemlékezik egy nagyszerű költőről, Utassy Józsefről, akit hosszadalmas betegsége után 2010. augusztus 27-én ért utol a halál Zalaegerszegen.

1941. március 23-án született Ózdon, azonban gyermekkorát egy Heves megyei faluban, Bükkszenterzsébeten töltötte. Szülei Utassy József és Kiss Margit.

Középiskolai tanulmányait az egri Dobó István Gimnáziumban kezdte, majd 1959-ben ott érettségizett le. 1961-ben az ELTE-BTK magyar-népművelés szak hallgatója volt. Az egyetem előtt OTP-tisztviselőként, majd művészi előadónak dolgozott Pétervásáran.

Miután elvégezte az ELTE-t, nevelőtanárnak szegődött egy szakmunkásképző diákotthonába. 1969-ben megalapította a Kilencek költőcsoportot. Első verseskötete, a Tüzem, lobogóm is ebben az évben jelent meg. Az irodalmi világ igen elismerte, 1970-től a Magyar Írószövetség tagja lett, majd '95-től a Magyar Írók Egyesületének is, 2002-től egészen a haláláig a Magyar Művészeti Akadémiában tevékenykedett.

Irodalmi pályafutását nemcsak tagságokkal, hanem díjakkal is értékelték. 1978-ban megkapta a József Attila-díjat, 2008-ban pedig Kossuth-díjjal is kitüntették. Ezt a költészet nyelvi és formai megújításában elért eredményeiért érdemelte ki.

Betegsége – ami végül a veszte lett – 1974 óta akadályozza munkájában, de Utassy ennek ellenére is erős maradt és rendületlenül folytat-

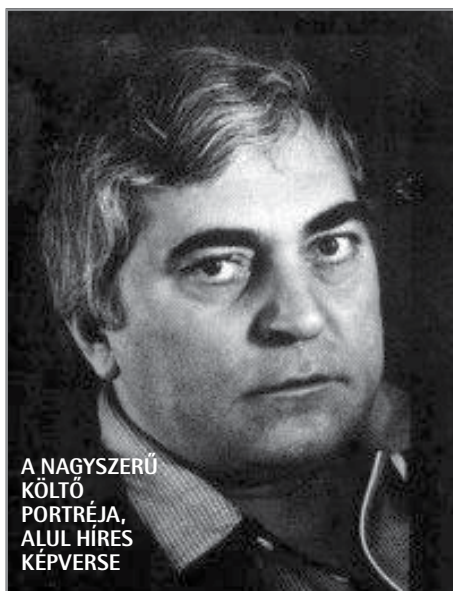
koztam, illetve úgy csöppentem bele az egészbe, hogy Szabina már a múlt év végén részletesen megtervezte ezt a tanévet is, Kiss Attila tanár úr pedig leadta a munkatervet, mire kiderült, hogy váltás lesz Szabina távozása miatt. A gólyatáborat még ő csinálta végig, engem meg eddig a hagyományos programok (Tökmagbuli, szöszmötölő) kötöttek le.

☛ Változtatások?

– Leginkább a DÖK felépítése az, ami megváltozott, pontosabban inkább kiegészült, vagyis ki fog egészülni. Tisztsgviselőket fogunk választani, elnökhelyetteseket és titkárt. Valamint gazdasági felelős is lett, az idei évben Blaschek Bence a 12. d osztályból.

☛ Milyen az együttműködés a DÖK-ben?

– Szerintem egy nagyon jó, összetartó kis társaság jött össze a DÖK-ösökből. A tagok és a tanár úr egyaránt együttműködők. Mindenki segít, amiben csak tud, tényleg számíthatok rájuk. Így, remélem, nem fogom megbánni, hogy elvállaltam ezt a feladatot.

A NAGYSZERŰ
KÖLTŐ
PORTRÉJA,
ALUL HÍRES
KÉPVERSE

ta az alkotást. Ars poeticáját a következőképpen fogalmazta meg: „A lényeg, hogy lássam, halljam, érezzem, mind az öt érzékszervemmel tapasztaljam és meggyönyörítsem a világot – ezt kell nekem a betűkből megcsinálnom.”

Igaz, eltávozott közülünk a költő, de műveiben tovább él, melyek arra várnak, hogy mi is olvashassuk őket. Utassy életműve kikerülhetetlen, modern irodalmunk szerves része. Ha könyvtárba vagy könyvesboltba mentek, a folytatásos történetek mellett érdemes bármelyik verseskötetébe is belenézni. Csak többek lesztek tőle.

SCHERICH ZSÓFIA

Utassy József verseiből

Egyszerű ez

*Te az időnek dolgozol,
én az időtlenségnek.
Te asztalomra bort hozol,
s én dalba írlak téged:
te az időnek dolgozol,
én az időtlenségnek.*

Kálvária-ének

I.

*Küszöbén az estnek,
csillagfakadáskor
dalba fog az ember,
ha már fáj a sorsa:
nagyon szépen fájjon,
küszöbén az estnek,
csillagfakadáskor.*

III.

*Esteledik a Zéró
kilométerköve:
sötétedem én is.
Csillagok bronzából a Mester
most önti fölém
az egek nagyharangját.
Fúj a szél is.
Végem van.*

Zúg március

*Én szemfedőlapod lerántom:
kelj föl és járj, Petőfi Sándor!
Zúg Március, záporos fény ver,
suhog a zászlós tűz a vérben,
Hüvelyét veszti, brong a kardlap:
úgy kelj föl, mint forradalmad!
Szedd össze csontjaid, barátom:
lopnak a bőség kosarából,
a jognak asztalánál lopnak,
népek nevében! S te halott vagy?!
Holnap a szellem napvilágát
roppantják ránk a hétszer gyávák.
Talpra, Petőfi! Sirodat rázom:
szólj még egyszer a Szabadságról!*

Elveszve a fantasy világában

„Ó, Edwardom!” Blogos lányok ezzel a felkiáltással kezdik bejegyzéseiket, miszerint az Alkonyat, „a” könyv. Sikítózó, veszett tinimilliók premieren, táblával a kezükben: „Harapj meg, Robert!” – Ez lenne a 21. század jelmondata?

„A remény újra meg újra felütötte a fejét a lelkemben, hogy aztán fájdalmasan eltiporja a valóság.” – Alkonyat

Egyesek szerint az Alkonyatmánia lépett a Harry Potter nyomdokaiba, mások szerint már rég maga mögött is hagyta. Már nem varázsolunk, már kiment a divatból a „vingardium leviosa”. Már nem akarunk kerek szemüveget fekete talárral. Nem. Némelyikünk csillogni akar a napon, elpusztíthatatlannak lenni örök élettel. Vért inni Cullen-módra. Illetve biztos, hogy ilyen életre vágyunk? Elveszve, elszigetelve a valóságtól? Mert nincs az a varázslat, az a harapásnyom, amely segíthetne nekünk a valóságban.

De hagyjuk az Alkonyatot, nem ez a lényeg. Tudtad, hogy Kínában az összes nagyobbnak látszó „mániát” elfojtották csírájában? Ott az első kisebb tömegszenvedély után nem varázsolhatnak, nem haraphatnak. Ugyanis rájöttek, hogy ez annyira beleivódik az emberek agyába (kortól függetlenül), hogy szépen lassan te is arra eszmélsz: senki nincs a közeledben, jegyeid leromlottak, s minden második gondolatod, „mi lenne, ha azt az életet élhetném...”. Szerencsésnek mondhatják magukat azok a személyek, akik elzárkóznak, vagy éppen hidegen hagyja őket az efféle fellángolás. Mert ez megemészthet, s gyökeret ereszthet az elmédben.

ÍRTA: KOZMA VIVIEN. KÉP: INTERNET

Volt már olyan, hogy kedvenceddel álmodtál? Hogy azt kívántad, bár egy nehéz helyzetben veled lenne csodálatod tárgya? Hogy bárcsak TE lennél az a személy, akiről az a film/könyv szól... Sajnos az üzleti világ is tudja, hogy a rajongókkal bármit meg lehet vetetni: egyesek már annyira ragaszkodnak karaktereikhez, hogy rosszul nyomtatott, fakó képpel ellátott tolltartót vesznek, eldeformált tollal, használhatatlan vonalzóval, ceruzával, s még sorolhatnák megannyi érzelmeidet kijátszó haszonterméket. De talán nem is ez a baj. Mert ez csak mánia, követése egy divatnak, ez többnyire múltó hóbort, és nem árt. A probléma ott kezdődik, ha már a valóságot kizárva, órán álmodozva a saját álomvilágodban jársz, annyira odakívánczol, hogy lelked szenved, sőtétbe burkolódik a valóságos élet zord állapotától. Mert valahogy mégsem olyan az élet, ahogyan elképzelted, az emberek nem hajolnak meg előtted, sőt, inkább beléd taposnak, s ahelyett, hogy erős lennél, kivédened ezeket a támadásokat, sírva menekülsz a buborékvilágodba, és egyre inkább a depresszióba hajszolod saját magad.

Perzsia hercege: Az idő homokja

A nyár látványfilmjének szánt Prince of Persia nevű PlayStation játékból készült Perzsia Hercege Amerikában nem aratott nagy sikert, a hazai mozikkal ellentétben. A Disney gondozása alatt, Mike Newell rendező és Jerry Bruckheimer producer közös munkája az itthoni nézőknél igencsak sikeressé vált. – BARTFAI CSILLA beszámolója

A KÉPEK FORRÁSA: INTERNET

A 200 millió dolláros költségvetésből készült, igényes számítógépes effekteteket és a legapróbb részletekig kidolgozott kellékeket nem nélkülöző filmet két nézőpontból lehet megnézni. A nézők nagy része természetesen játszott az azonos című PS játékkal, de a másik fele, akik talán nem is ismerik, vagy csak hallottak a játékról, egyaránt élvezték a filmet.

Talán a játékosok kicsit kritikusabbak voltak, de a fórumokon olvasgatva azt vettem észre, hogy ők se nagyon tudtak mibe belekötni, maximum a történetbe, ami

A jobbik esetben ott van az egyik barátod, barátnőd, vagy éppen családtagod, hogy időben „pofon vágjon” a valósággal, hogy a világod nem létezik, még mielőtt lelkedet és elmédet is felemésztené a fantáziád.

Rosszabbik esetben senki nem veszi észre a változását, esetleg csak annyit, hogy ábrándozol, órákon nem figyelsz eléggé. A felnőttek elfoglaltak, feszültek, többnyire nincs idejük a probléma mélyére ásni, csak egy gyors vitára futja tőlük, amit nehezen dolgozol fel, s ismét a világ a rossz, s csak az a jó, ami a fejedben él. Nincs mit tenni! Magadon kell segítened. Tudom, megértem, hogy a fájdalom hatalmas, a világ kegyetlen, s te csak egy homokszem vagy. Viszont egy másokkal egyenlő rangú, és teljesen egyedi homokszem. Te is születél valami csodás dologra. Hidd el, az élet nem csak csupa rosszból, szenvedésből áll. Bizony szép és színes. Találd meg, fedezd fel, miben vagy jó! Sétálgj sokat! Írj naplót, hallgass olyan zenét, ami belőled is kiéneklí az összes szenvedést. Vagy éppen próbálkozz a könyvírással. A legsikeresebbek is az érzelmeiket fejezik ki történeteikben.

nem igazán követte a játékét, de ez teljesen érthető, mert a szörnyek gyilkolászása, meg csapdák tömkelege nyilván kissé vontatottá tette volna a filmet. Dastan herceg (Jake Gyllenhaal), a nyomorból királyi sarjja emelt főhősünk egy cselészövés áldozata lesz, ugyanis a köpeny, amit az apjának ajándékba adott mérgezett volt, és emiatt a király meghalt. Itt kezdődik az igazi izgalom, amikor Dastan száműzött lesz és Alamuth város hercegnőjével, Taminával (Gemma Arterton) szöknek meg üldözőik elől, az Idő Homokja és az időt visszaforgatni képes tör köre építve a további bonyodalmat (a filmek amúgy a majdnem leglátványosabb jelentei azok, amikor ez a bizonyos tör használatban van). Mindez természetesen a „gonosz” miatt történik, aki a saját önző céljaira akarja felhasználni az Idő Homokját. Feltűnnek a bérnyilkos Hassassinok, akiknek nagyon hatásosan homoktornádó mutatja az útjukat, a vezetőjük kinézete szerintem nagyon el lett találva, és a humor főforrása a rablóvezér Amar Seik (Alfred Molina).

A két főhős kezdetekben folyamatos egymást heccelése természetesen a vége felé szerelemmé alakul, bár szerencsére ezt a romantikus szálat nem vitték túlzásba. Humort viszont bőven csempészték bele. A párbeszédiken rendszerint elnevette magát az ember. Régen láttam már olyan filmet, ami látványos is volt és ennyi tényleg nevetető jelenet is volt benne. A színészek egytől egyig jól játszottak, a magyar szinkron jól sikerült és természetesen a lényeg: sok volt az olyan „aztaaa” érzetes, játékhoz hű, falon futós és háztetőkön ugrálós jelenet, amikkel meg is vették a közönséget.

Remekül kivitelezett munka, nem nagyon áll le a cselekmény, pörgős, látványos, és tömve van jó humorral. Mindenkinek ajánlom, aki szereti a látványos, mesés filmeket.

Léghajlítsunk vagy ne?

M. Night Shyamalan új filmje, Az utolsó léghajlító (2010. július), a 2008-as Esemény totális bukása után megint nem hozta meg rendezőjének a kívánt áttörést. Az Avatar – Aang legendája című hazánkban is töretlen sikernek örvendő kínai-amerikai rajzfilm kiváló kártyákat osztott Shyamalannek, így azt hihetnénk, hogy az ő, a történet, illetve a korszerű CGI technika hármasa nem okozhat csalódást. A közvélemény azonban mégis Az utolsó léghajlító tartja rendezői pályafutása mélypontjának, ahonnan már tényleg csak felfelé vezethet az út... – HUBERT MIRA írása

Véleményem szerint a film problémái korántsem a történet gyengeségéből fakadnak. Adott négy nemzetség – a tűz, a víz, a föld, és a levegő – akiknek képviselői harmóniában, békességben éltek egymás mellett, mignem a Tűz harcias népe támadást indított ellenük. Csak a mind a négy elem erejével egyaránt bíró kiválasztottnak, az Avatarnak áll módjában megállítani őket, ám ő eltűnt a Föld színéről, pont mikor az emberiségnek a legnagyobb szüksége lett volna rá. 100 év elteltével pedig egy Aang nevű, kopasz kislífiú jelenik meg a Levegő népe előtt, homlokán furcsa tetoválással...

Ez lenne az alapkonceptió, amit Shyamalan felhasznál, és amit a szereplőgárdával (a Skins című sorozat Anwarját Zuko herceg bőrében egy pillanatra se tudtam komolyan venni), az

Én jól ismerem, ismerd meg Te is!

Alex Band neve a mai kistinik számára nyilvánvalóan nem mond semmit. A fiatal énekes 2001-ben debütált, akkori együttese, a The Calling frontembereként. Innen indult útnak, ma szólókarrierje csúcán jár. VARGA MÁTÉ vele készített riportot.

A The Calling nevű banda először a Sakáltanya című filmben tűnt fel, bár csak a háttérben zenéltek. Nem sokkal később a Wherever you will go című számuk az amerikai Billboard Hot 100-as lista legelső helyére repítette őket, va-

– PRO –

Amikor megtudtam, hogy M. Night Shyamalan filmre viszi Avatar-Ang legendája című amerikai rajzfilmsorozatot, megörültem. Az utolsó léghajlító címen debütált film 2010 nyarán került a vászonra, nem kis sikerrel. A rendező hű maradt az eredeti történethez, de az idősebb közönség megragadásához komolyabbra vette a figurát.

A négy elem, harc a jó és a rossz között, szerelem, barátság, mind egy csodálatos filmben, látványos effektekkel fűszerezve.

Két testvér, Katara és Sokka a Víz törzseből (Nicola Peltz, és Jackson Rathbone, akít a Twilight-fanok már jól ismerhetnek) rátalálnak Aangra, a Levegőidomárra (Noah Ringer), aki sok-sok évig bujkált a sorsa elől, ugyanis megjövendölték, hogy a következő Avatar a Levegő nomádok népében fog születni. Avatarnak lenni nem kis dolog, ha az a feladatod, hogy megvédj a Földet a hataloméhes Tűz népétől. Aangnak meg kell tanulnia idomítani a Vízet, a Földet és végül a Tűzet, hogy végső állapotában le tudja győzni a Tűz Urát.

A történet három könyvből áll: Víz, Föld és Tűz. A rajongók az első könyvet tekinthették meg nyáron. A következő rész időpontja még bizonytalan, de 2011 nyarára, legkésőbb 2012 januárjában már biztos vászonra kerül. Csak bírjuk kivárni!

KEREPECZKI ANNA

Ízek, imák, szerelmek

Itt egy újabb film, egy igaz történeten alapuló könyvadaptáció, egy felnőtt tanmese, hogyan éljük az életünket. Julia Roberts két óra alatt megpróbálja megmutatni nekünk, hogyan kell igazán élvezni az életet.

Az első benyomásom a filmről az előzetes alapján az volt, hogy lerágott csont már ez 'az elutazom a világ végére, és megtalálom magamat' történet. Egy esélyt mégis adtam neki, mutassa meg, mire képes.

Az alaptörténet dióhéjban klasszikusnak is mondható, középkorú nő, aki előre megtervezett, tökéletesnek tűnő életében nem érzi jól magát. Évek óta ki-be lép a kapcsolataiból, válás után rögtön beleugrik egy újabb kalandba, de mégsem találja a hosszú távú boldogságot. Ekkor jön az ötlet: régen áhított vágyát beteljesítve egy évet utazással tölt, reménykedve, hogy újra visszatalál önmagához.

A film erőssége a fényképezése, bár ez könyvnek bizonyulhat három olyan csodás helyszínen, mint Róma, India és Bali. Ha sem a történet, sem a színészek játéka nem tetszik, már akkor is megéri, mert szinte világot jársz, mintha a National Geographicot nézném, csak egy kicsit epikusabb formában.

Egy nagy bajom volt a filmmel, hogy akár három film is lehetne belőle, a helyszíneknek megfelelően. Kicsit olyan érzésem volt, mintha három film rövidített változatát látnám, ezt a cím igazán jól szemlélteti. Persze megvolt a kapcsolat a három kisebb történet között, nem esett darabjaira, de két óra után már igen mocorogtam a székekben.

Ezt a hosszúság és tömörség érzetet fokozta a rengeteg „tanulság”, bölcsesség, többször kellene végignézni ahhoz, hogy mindent meg tudj emésztetni belőle. De mi tagadás mindenki talál magának belőle olyan életfilozófiát, ami rá is hathat. A fő gondolat, az egyensúly megtalálása volt, ami nagyon szimpatikus, ősi szemlélet. Alapjában tetszett az egész történet felfogása, nagyon pozitív, csak túl sok egyszerre, nem egy nagy ütős tanulsággal jössz ki a teremből, hanem cikáznak a gondolataid, hogy ez is volt, ja meg az elején még az stb.

Ami zavaró eleinte, a gyors snittek és helyszínváltások. Repülőteret nem látsz, előbb még Olaszországban egy asztalnál ül, aztán klikk, már Indiában száguld egy taxiban. Fura.

Garantálom, hogy nem mindenkinek fog tetszeni, de a kicsit spirituálisabb beállítottságú, vagy egyszerűen nyitott gondolkodású emberek szívesen végignézik.

KOLLÁR ALEXANDRA

összeszedetlen történetvezetéssel, és a teljes egészében hiányzó karakterábrázolással elrontott. Az eleje még élvezhető, sőt, izgalommal vegyes várakozással tölti el az embert, ám pl. a konfliktusok villámgyors megoldódása - melynek köszönhetően a történet már-már önmaga paródiájába megy át - a legtöbb mozinézőnek elveszi a lelkesedését.

A válaszom tehát a következő: léghajlítsunk, de lehetőség szerint ne a filmmel, mert bár a 3D-s technika, a látványos harcmozdulatok, és James Newton Howard csodás aláfestő zenéje valamelyest feldobja, alapjában véve sokkal jobban járunk a rajzfilmmel.

lamint a világ szinte összes országában ugyan-csak Number1 helyezést értek el. Két album, számtalan kislemez, videoklipek és neves díjak besöprése után azonban - sajnálatos módon - a The Calling feloszlott.

Alex életében a zene maradt központi helyzetben. Egy időre eltűnt a nyilvánosság elől, öt teljes éven keresztül dolgozott első szólóalbumán. A munka meghozta gyümölcsét, Alex új CD-je 2010 júniusában került a boltokba We've all been there címmel. Az új dalokat népszerűsítő turné keretében Alex ellátogatott Németország számtalan városába (tényleg nagyon sok helyre), valamint Svájcba és Ausztriába is. A bécsi koncerten (melyet volt szerencsém megtekinteni) még egy interjúra is kapható volt, bár nem én voltam az egyedüli riporter...

☛ Azt hiszem, az egyik legfontosabb kérés

dés az új imidzseddel, külsőddel kapcsolatos. Miért nem vagy már szőke?

– Hát ez jó. Egyszerűen csak szeretnék természetesebb lenni. Már nem vagyok tinisztár, felnövök lassan. Őszintén, untam is már a szőke szépfiú szerepet.

☛ Miért tartott öt teljes évig, mire kijött az új albumod?

– Az előző kiadótól meg kellett vásárolnom a jogokat a dalaimhoz. Ezután saját erőmből kellett forgalomba hozni a CD-ket, ehhez pedig el kellett adnom a házamat, az összes autóm és mindent, hogy valóra válhasson az álom. Szerintem megérte.

☛ Melyik a kedvenc számod az új albumról?

– A legfontosabb szám, ami mondanivalójában is a legjelentősebb, a „Start Over Again”. Ez egy szép, lassú ballada, a szövegéből kiderül, mit is éltem át ennyi idő alatt.

☛ Nem idegesít, hogy még most is állandóan a The Callinggal hoznak kapcsolatba?

– Egyáltalán nem. A szólókarrieremet még

csak most kezdtem, természetes hogy sokaknak még régről vagyok ismerős. Azt viszont csak kevesen tudják, hogy a The Calling nem volt szokványos együttes, nem volt igazi banda. Ez az egész a barátomról, Aaron Caminről és rólam szólt. Akiket a borítókon láttok még, csak egy ideig zenéltek velünk együtt. Fellépéseken, rendezvényeken sokszor cserélődtek a tagok.

Amit az új albumról még érdemes tudni, hogy a dalok témájukban, szövegükben is teljesen különböznek a két régi (Camino Palmero, 2001; Two 2004) The Calling albumtól. A számok egységesebbek lettek, és elsősorban nem csak tizenéves korosztályhoz szólnak. Talán ezért sem volt meglepő, hogy mikor megérkeztem a bécsi Szene klubhoz a koncert helyszínére, az ajtóban egy 60 év körüli hölgy Alex-Mania stábos pólóban „állt őrt”. Egy kis késéssel, fél 8-kor kinyitották az ajtókat, ekkor már a parányi Hauffgasse megtelt az egész Európából (!) érkezett tombolni vágyó rajongóval. A Bárdos Nyelvi Hete elbújhatott volna emellett, nem kevesebb, mint tíz különböző nyelvet tudtam azonosítani a tömegben sikítózóktól. Valamint a már előbb említett, nagymama korú hölgy közvetlenül az első sorban ugrált, miközben kívülről fújta az összes The Calling- és Alex-dalt. A húsz éven aluliakból volt talán a legkevesebb, de ez betudható annak, hogy Mr. Band nem a szex- és drogbotrányjaival, nem a mértéktelen pénzszórásával, és még csak nem is sztárokönával került a köztudatba. Amit csinál, úgy hívják: művészet.

A kötöttpályás közlekedés fejlődése Budapesten 1867 és 1914 között

Előszó

A kiegyezés nemcsak politikai vonatkozásaiban volt döntő fontosságú Magyarország történelmében, hanem elősegítette hazánk gazdasági és ipari évszázados lemaradásának felszámolását is. A kiegyezést követő években kezdődött el a magyar polgári állam kialakulása, gazdasági fejlődése. Mindez magával hozta a társadalmi változásokat és az új igényeket. A polgárosodó Budapest széleskörű társadalmi rétegei előtt a dualizmus idején számos kulturális és szabadidős tevékenység nyílt. A lakosság számára kávéházak nyíltak, melyek hamar a társas élet központjává váltak. A vasárnapi munkaszünet bevezetése után kirándulásokat szerveztek a közeli hegyekbe, erdőkbe a gyári munkások számára. Ezen felül Budapest polgárai színházakba, orfeumokba, később mozikba járhattak. Mindezek a változatos kulturális programok, illetve a főváros növekvő lakossága egyre jobban igényelték több lehetőséget a városon belüli és a vidékre történő utazások biztosítására. Már a reformkorban felismerték, hogy a kapitalista fejlődést és a polgári átalakulást jelentősen meggyorsítja a modern szállítási eszközök és lehetőségek elterjedése, így kezdték venni a kötöttpályás közlekedés kiépítése Magyarországon. A vasúthálózat kiépülése a kiegyezést követő években még inkább felgyorsult. Nem csak a városok közötti vasúthálózat vált meghatározóvá, hanem a városokban is egyre nagyobb teret nyert a kötöttpályás közlekedés kiépülése.

A villamoshálózat kialakulása Budapesten

Budapest városfejlesztését párhuzamosan követte a közlekedésének a korszerűsödése is. Európában nyolcadikként 1866-ban indult első útjára a pesti lóvasút a Deák téri evangélikus templom elől, amely rövid idő alatt egyre kedveltebb lett a városiak körében. Csak az 1880-as években gondoltak először a közúti vasút kiépítésére, hiszen addigra megkezdődött az elektromosság biztonságos felhasználásának módjainak kifejlesztése. 1879-ben mutatta be Werner Siemens egy Berlinben tartott kiállításon az első olyan villanyhajtású vasutat, amely az áramot nem magával hordott akkumulátorból nyerte, hanem áramszedő segítségével egy erre a célra épített vezetékbe szedte. Ennek a találmánynak a továbbfejlesztése adta meg később a lökést a közúti vasutak továbbfejlesztésének irányába.

Ezek a felfedezések, az elektromosság felhasználásnak új lehetőségei jelentették a modern közlekedési rendszer kiépülését. Budapesten az első villamos vaspályát 1887. november 28-án adták át, amely a Nyugati pályaudvar és a Király utca között épült. Az első villamosok áramellátásra szolgáló úgynevezett munkavezetékek elhelyezésére azonban több megoldás

is létezett. A korabeli villamosok vezetői esztétikai okokból először a sínek mellett, vagy azok alatt húzódtak. Ez a módszer kétség kívül optikailag sokkal szebb, viszont a kivitelezése számos műszaki akadályt vetett fel, hiszen így bárkit könnyedén áramütés érhet. Ennek elkerülése érdekében olyan rendszert építettek ki, ahol a munkavezeték a felszín alatt húzódik egy arra kialakított csatornában, az áramszedő pedig a sín mellett egy szűk nyíláson bújtol le a csatornába, így nyerve áramot a jármű részére. Ez a megoldás azonban derült időben is időnként fennakadásokhoz vezetett. Esőben, hóban pedig előfordult, hogy beázott a csatorna, aminek köszönhetően könnyen rövidzárlat keletkezhetett az áramvezeték és a sín között. Ezen okok miatt ezt a rendszert a XX. század fordulóján mindenhol felszámolták.

A felső vezetékes villamos vonalak hossza 1896-ban 170 km volt, kilenc év alatt ez a szám már megközelítette a 320 km-t. A villamosok a századfordulóra szinte teljesen átvette a lovas kocsik szerepét. Az új közlekedési eszköz első sorban a társadalom alsóbb rétegei számára volt kézenfekvő, hiszen gyors és olcsó utazási lehetőséget biztosított városban belül. A felsőbb osztályok azonban mellőzték a villamosok használatát, mivel nem szívesen tolokodtak volna az alsóbb rétegekkel együtt, így igyekeztek elkerülni a zsúfoltságig proletárokkal megtelt járműveket. Kivételt csak a város külső kerületeibe vezető vonalakkal, a várhegyi síklóval, a sváb-hegyi fogaskerekű vasúttal, illetve a Földalatti Vasút tágas, tiszta és kényelmes szerelvényeivel tettek. Mindezek ellenére a villamos olcsó menetjegye és az újdonságának varázsa magával ragadta Budapest lakosságát.

A Millenniumi Földalatti Vasút

Budapest a XIX. században óriási fejlődésen ment keresztül. Az Osztrák-Magyar Monarchia másik fővárosa igazi világvárossá nőtte ki magát a dualizmus korszakában. Az 1870-ben megalakuló Közmunkatanács első városrendezési tervében szerepelt a Sugár út, melynek még megalakulásuk esztendejében meghatározták a pontos vonalvezetését, illetve három szakaszra történő felosztását. 1884-re faburkolattal látták el, mely akkoriban elég tartós útburkolatnak számított. A Városliget felé rendszeres omnibusz, a Király utcán pedig állandó villamos állt Budapest polgárai rendelkezésére. Azonban mindezek kevésnek bizonyultak a városiak számára, hiszen a járatok minden nap zsúfolásig telve voltak. Az emberek utazásának kényelme, illetve a közlő millenniumi kiállítás – melyet a Városligetbe terveztek – mind egyre jobban sürgették egy új közúti vasút építését. Ennek érdekében két rivális cég a Budapesti Villamos Városi Vasút vezérigazgatója Balázs Mór és a Budapesti Közúti Vaspálya Társaság képviselői is beadtak egy-egy pályázatot az 1885-ben átkezeselt Andrássy úton építendő felszíni közúti vasút építésére. Azonban a Közmunkatanács mindkét pályázatot egyértelműen elutasította, mivel véleményük szerint „Az Andrássy úton nem építhető közúti vasút”.

Vizont erre a két cég előzetesen számított, ezért megállapodást kötöttek, hogy ha nem engedélyezik a felszíni vasút építését, egy földalatti vasút létesítését fogják kezdeményezni. Terveket készítettek a Siemens Et Halske céggel, melyek szerint a városligeti fürdőtől a Vigadóig egyajtós, de háromosztatú szerelvények köz-

Villamosok haladnak az Oktogonon, a nagykirályi út és Andrássy út keresztesződésében

FOTÓ: KLÓSZ GYÖRGY

lekedtek volna; a középső utastér bal oldalán külön fülkét szántak a dohányos férfiak, jobb oldalán pedig a hölgyek számára. A tervek szerint az ajtók önműködően, a vezető által irányítva nyíltak és záródtak volna, a jegyeket pedig automaták segítségével kívánták árusítani.

A tervek elnyerték a városfejlesztéssel foglalkozó hatóságok tetszését, viszont az engedély megadását egyetlen kikötéssel adták meg. Az engedély megadásától kezdve az Ezredévi Kiállítás megnyitásáig – azaz 21 hónap alatt – el kell készülnie a vasútnak. Cserébe viszont különböző engedményeket adtak, mint például a 90 éves engedélyidő, 15 éves adókedvezmény, valamint 5 éven keresztül menetjegyek utáni illetékbeleg általány.

Az építkezés az engedély megadását követően azonnal megkezdődött. A vasút kivitelezését a tervező Siemens & Halske cégre, a különböző szerelési munkálatokat pedig Wünsch Róbert budapesti vállalkozóra bízták. Az építésvezetői posztra pedig Vojek Ödönt jelölték ki. Az állomásokat burkoló barna és fehér csempék elkészítésére pedig a Zsolnay gyárat kérték fel. Rengeteg ember munkálkodott a gigászi beruházáson, amely 6 méter széles és kb. 3,3

A földalatti vasút eredeti nyomvonalán hamarabb kibújt a föld alól, a Városligetben

FOTÓ: KLÓSZ GYÖRGY

km hosszú és 2,65 méter mély volt a tervek szerint. Az alagutat két irányból kezdték el ásni, jórészt kézi erővel, illetve a korban használatos eszközök segítségével.

A földalatti – rekordidő alatt – a kívánt időpontra elkészült. 1896. május 2-án szombaton délután indult el a kontinens első, illetve Európa első földalatti motorkocsis üzemű vasútja (a londoni földalatti eredetileg gőzhajtású volt). Budapest újdonsága minden viszonylatban a kor egyik legszínvonalasabb tömegközlekedési eszköze volt. A forgalmat forgóvázás motorkocsik bonyolították le, az áramellátást pedig egy gőzgéppel hajtott áramfejlesztő biztosította. A szerelvények reggel 6 órától kezdve este 23 óráig 4 percenként indultak egymás után felvéve és szállítva Budapest lakosságát.

A Budapesti Fogaskerekű Vasút és a Budavári Sikló

Budapest közlekedési nevezetességeihez tartozik a ma is nagy népszerűségnek örvendő szintén a korban épült Budavári Sikló, illetve a Budapesti Fogaskerekű Vasút. 1874-ben adták át a svábhegyi fogaskerekű vasutat, amely Európában a harmadik ilyen típusú közlekedési eszköz volt. A XIX. századtól kezdve jelentősen fellendült a Svábhegy forgalma. Színészek, és művészek kedvelt pihenőhelyévé, a városiakok kirándulási célpontjaivá vált. A hegy jó levegője, illetve a szép kilátás miatt az arisztokrácia számára számos villa épült. 1868-ban a Budai Közúti Vaspálya Társaság lóvasutat létesített a megnövekedett közlekedési igények kielégítésére. Mindez azonban kevésnek bizonyult, ezért 1873-ban engedélyezték egy a Svábhegyre vezető fogaskerekű vasút építését, amely egy évre az engedély kibocsátása után is készült. 1874. június 24-én délután 4 órakor indult el az első szerelvény. Az első kocsikat még gőzmozdony húzta fel, amelyet 1925-ben váltott fel a benzinmotor. Négy évvel később

tértek csak át a ma is használt villamos üzemeltetésre. A vársiklót Széchenyi Ödön ötletére alapozva kezdték el építeni Wohlfahrt Henrik tervei alapján 1868-ban, majd 1870-ben adták át ünnepélyes keretek között. A kocsikat eredetileg szintén gőzgép hajtotta vonatokötél segítségével. Lényegében két, háromlépcsős elrendezésű kocsik közlekedik egymás mellett párhuzamosan az egyik le, a másik felfele.

Utószó

Láthattuk, hogy Budapestet méltán nevezhetjük világvárosnak a dualizmus idején. Nemcsak a lakosság száma, a szebbnél szebb a korstílusnak megfelelő új épületek által keltező gyönyörű hatása miatt, hanem a mindig megújuló, modern technikai megoldások és találmányok alkalmazása miatt is nevezhetjük így fővárosunkat. Ami Nyugaton megjelent, az Európában az elsők között honosodott, vagy épült meg hazánkban is. Magyarország százados lemaradása a történelem sorozatos csapásai miatt, mint pl. a tatárjárás, a különböző trónviszályok, illetve a törökvesz idején hazánk nem fejlődhetett megfelelő mértékű ütemben nyugathoz képest. Ezt a lemaradást a kiegyezés utáni évek szinte maradék nélkül felszámolták. Budapest gyorsütemű fejlődése sok más mellett a vasútnak is köszönhető, hiszen a főváros vált a leggyorsabban és legolcsóbban megközelíthető úti céljává. A kor modern kötöttpályás közlekedési járművei széles körben elterjedtek és kedvelt eszközeivé váltak Budapest, és más monarchiabeli nagyvárosnak. Az újonnan épült kötött pályás járművek a társadalom minden rétege számára elérhetőek voltak, és így hamar Budapest lakosságának elsősorú kedvelt közlekedési eszközeivé váltak.

Felhasznált irodalom

JOHN LUKACS: *A város és kultúrája*. Budapest, 1991, Európa Könyvkiadó.

CSATÓ KATALIN ÉS KARNER KATALIN: *A változó világ*. Budapest, 1999, Útmutató Kiadó.

IDÉN IS TÁMOP 3. 1. 4!

Az elmúlt tanévben bevezetett varázsigé, a TÁMOP még érvényben marad egy időre, hiszen iskolánk a pályázatba való bekapcsolódáskor öt évre a pályázat elemeinek fenntartására is felelősé vált.

A pályázat előírásai közül az órai munkában ugyanannyi csoportban megmaradt a kompetenciaalapú tananyagok használata, amennyiben a múlt évben, de a csoportok esetenként változtak. A tavalyi munkához képest újdonság, hogy kizárólag ilyen tananyagot használnak a nyelvi előkészítő évben a tanulóink szövegértés-szövegalkotás területen, illetve hogy a tantárgyi integrációhoz illeszkedve kompetenciaalapú tankönyvet használnak a 9. c osztályban történelem órán is.

A tanórán kívüli programokat szintén meghatározzák a pályázat előírásai. Ahogy tavaly, idén is öt program zajlik ennek a pályázatnak a keretében. Az öt innováció egy része már zajlik, illetve lezajlott, egy része a második félévben esedékes. A Bárdos-napi pályázatok egy része is már az idei innovációkhoz kapcsolódott.

Innovációink:

- Budapest anno (a főváros történetének feldolgozása a millenniumtól az első világháborúig)
- Idegen nyelvű tájékoztató füzet készítése az iskoláról
- Magyarország az Európai Unióban (pályázat és verseny)
- Témahét: Liszt Ferenc és kora
- Három hetet meghaladó projekt: környezetvédelem, környezettudatosság (programok a Diákbölgus és -környezetvédő Napokhoz kapcsolódva).

Facebook, te mire használod?

Arcok vagy álarcok?

„Fészbük, aki a neten vagy. Lájkoltassék a te neved...” Nem túlzás, hogy a Facebook-használat a mindennapok részévé vált, és túlszárnyalta magyar rokonait: a Myvipet és az IWIW-et is. Ezen a nemzetközi kapcsolatokra épülő hálózaton – többek között – egyre több a magyar felhasználó.

Félreértés ne essék, nem a Facebook ellen kampányolok. Csupán arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ne esztelenül használjuk az ilyen és ehhez hasonló közösségi oldalakat. De mielőtt taglalnám a lehetséges veszélyeket, egy kis történelem következik:

FACEBOOK, INC.

Az „ős-Facebookot” az elmúlt hónapban a Time magazin által Az év emberének választott Mark Zuckerberg tervezte a Harvard Egyetem hallgatói számára, 2002-ben. A kezdeti sikerek után a fejlesztő úgy döntött, hogy más egyetemeken hallgatói előtt is megnyitja az oldalt. Az oldal indulásának második évfordulóján világszerte elterjesztették, és mára egy komoly céggé nőtte ki magát az Államokban.

EGY KATTINTÁS...

Talán egy másodpercünkbe se telik, de sok kattintás már sok-sok időnkbe kerül. Lassan 6 éve facebookozik a világ, és szinte észrevehetetlenül új szokásokat veszünk fel róla. Most már mindent „lájkolni” kell, minden eseményt ki kell írni az „üzenőfalra”, és az már csak a legapróbb, hogy beszélgetés közben a kitérő nevetés helyett csupán annyi hangzik el, hogy: „ikszdé”!

Azokon a munkahelyeken, ahol a dolgozók

Nyári munka – de megéri?

Évek óta először sikerült munkát vállalnom a nyáron, egy diákmunka közvetítőn keresztül. A tavalyi év ebből a szempontból sokkal rosszabb volt, mint a mostani, mert az előző évben alig volt diákmunka (max. protekcióval), legalábbis a tapasztalataim és a megkérdezettek is ezt mondták. A mostani évben viszonylag „változatos” munkák közül lehetett válogatni, átlag 380 Ft–430 forintos órabérért. Tapasztalataim alapján mások számára is érdekesek lesznek.

Visszatérve a lényegre, augusztus elején álltam munkába egy hipermarketben, mint pénztáros. A betanítás csak annyiból állt, hogy beállítottak egy pénztáros mögé ezzel a mondattal:

számítógépekkel dolgoznak és van pihenőidejük – a friss statisztikák szerint – ezeket a szüneteket közösségi oldalak böngészésével tölti a többség. Ironikus, hogy az imádott üzenőfalban rejlik a Facebook varázsa és buktatója. Nem véletlen tehát, hogy a tinik is szívesen használják a weboldalt.

VIGYÁZZ, KAMUPROFIL!

Ugyanúgy, ahogy az utcán, a neten is találkozhatunk svindlerekkel, csalókkal, tolvajokkal. A Facebookon – és más közösségi portálon – bevett gyakorlat, hogy úgynevezett kamu-profilokat hoznak létre. Az ezeken szereplő adatok és képek a legtöbb esetben hamisak és mind csak eszközei annak, hogy pénzt vagy személyes adatokat csaljanak ki a gyanútlan felhasználóktól.

Idén szeptemberben az Antivírus blog kamu-profil-vadászatot hirdetett olvasói számára. A nyertes „vadász” az egyik közösségi portálon egy 36322 ismerőssel bíró kamu-profilot buktatott le. A profil mögött rejtőző valamelyik budapesti sztriptíz klub üzletvezetője egy csinos, húszéves lánynak adta ki magát. A hibát ott követte el, hogy egy rég eltűnt tini együttes énekesnőjének (Rachel Stevensnek) a képeit használta az adatlapon. (Nem mellesleg az ismerősei között több híres személyiség és politikus is szerepelt.)

A legálisan használható TinEye internetes

„Addig maradsz, amíg meg nem érted, hogy kell csinálni”. Két órát maradtam és kérdezgettem, az eleinte kicsit bosszankodó pénztárostól. A bosszankodás jogos, mert tényleg nem egyszerű a vevőre és az árura is figyelni, plusz még egy tanuló kérdéseire is válaszolgatni. Ezek után pár napra rá – a szerződés-kötés után (1500 Ft + a póló még 500 Ft) – munkába is álltam. Napi öt órában dolgoztam, heti három vagy öt alkalommal. Ez nem is vészes, de voltak olyan napok, amikor lehetőség volt ún. „duplázásra”. Ez azt jelentette, hogy összesen 10 órát lehetett dolgozni fél óra vagy 2 óra szünettel az első 5 óra után, 4300 forintért. Ebből még a diákközvetítő 10%-ot igényel, és ha hiány volt napvégén, azt természetesen a tanuló béréből vonták le. A hipermarket alkalmazottai szinte kivétel nélkül kedvesek és segítőkészek voltak. A vevők ellentétben nem egyszer rajtam élték ki a feszültséget...

A többi munkalehetőséggel ennél kevesebbet lehetett keresni, vagy ha többet, akkor keményebb fizikai munkával (árufeltöltés, kiszállítás, netán gyári munka...stb.). A munkaadók általában betartják a szerződésben foglaltakat, nem „kényszerítenek” plusz munkára, ha nem akarsz/nem tudod elvégezni, ha mégis szabálytalanságot észlelsz, azt jobb a munkaközvetítőnek jelezni. De nagyon fontos, hogy – a kellemetlenségek elkerülése végett – mindig gondosan olvasd el a szerződést amit alá írsz, hogy tudj mire hivatkozni, ha gond van! A leírtak után mindenki maga döntheti el, hogy számára megéri-e a diákmunka vagy sem.

BÁRTFAI CSILLA

alkalmazás eszközt ad a kezünkbe, hogy kiszűrjük az ilyen és ehhez hasonló gyanúsak vélt profilokat. A teendő csupán annyi, hogy a képernyő alkalmazás segítségével ellenőrizzük, hogy valóban eredeti az a kép, amit a profil tartalmaz.

Talán csak a tanulás maradt a végére. A Facebookon eltöltött idő nem kell hogy kellemetlenséget okozzon, de úgy vélem körültekintőbbnek kell lennünk, mert túl sok olyan információt osztunk meg a világgal, idegenekkel amihez lehet, hogy semmi közük. Vigyázzunk személyes adatainkra, mert könnyen visszaélés-ek áldozatai lehetünk!

MADARÁSZ ANNA

MIHEZ VAN JOGOD?

Ha diákmunkát vállalsz, jó ha tudod, mit kell számodra biztosítaniuk a munkaadóknak.

Ha még nem múltál el 18 éves, munkaidőd maximum napi nyolc óra lehet (heti negyven óra). Négy és fél óránként kötelező legalább harminc perc pihenőt kapnod, és két munkavégzés között (műszak) legalább 12 órának kell eltelnie. Nem oszthatnak be éjszakai munkára, ügyeletre, és nem túlórázhatsz. Ha több munkaadónál dolgozol, a munkaidőd összeadódik, így lesznek rá érvényesek a fent leírt szabályok.

Egy csendes ember, egy rendkívüli tanár, egy gazdag életmű – egy nagyszerű díj!

Várnagy István tanár úr magas szakmai elismerése az Akadémián

Iskolánk pedagógusa, Várnagy István tanár úr Rátz Tanár Úr Emlékdíjat kapott eddigi munkája elismeréseként. A kitüntetésről, életéről valamint a versenyekről, a diákokkal elért eredményekről MAY ANNA beszélgetett vele.

☛ **Hogyan tetszett fogadni, hogy egy ilyen rangos díjjal jutalmazták meg a tanár urat? Tudott a jelölésről, vagy csak a kitüntetés odaítélése után szerzett róla tudomást?**

– Természetesen nagyon örültem neki. Azt nem tudtam, hogy az iskola felterjesztett, csak kaptam egy telefont arról, hogy megkaptam a díjat.

☛ **Szeretnék feltenni néhány kérdést a tanár úr életpályájával kapcsolatban. Miért döntött úgy, hogy tanár lesz?**

– Gondoltam, hogy ezt a kérdést fölteszed... Pedagóguscsaládból származom, édesapám és édesanyám is pedagógus volt, ez volt az egyik indíték. A másikat nehéz megfogalmazni. Szerettem volna tanítani. Középiskolásként tetszett a tanárim munkája, nagyon jó tanárim voltak, és valószínűleg ez is ösztönzött.

☛ **És miért éppen fizika–matematika szakot választotta? Ez a két tárgy általában nem tartozik a diákok kedvencei közé. Vagy ez csak mostanában van így?**

– Akkor sem tartozott, de én ezeket szerettem. A többi tárggyal sem voltak problémáim. Nem tudom megmondani, hogy miért, de ez tetszett.

☛ **Nem okoz problémát, hogy sok diák már előre eldönti, hogy ő nem képes megérteni a fizikát?**

– Hát az valóban baj, ha valaki előre eldönti, hogy én ehhez nem értek, én ezt soha nem fogom megtanulni. Ezt soha nem szabad eleve leszögezni. Persze vannak, akiknek más az érdeklődési körük, és más tantárgyhoz kapcsolódnak, ez önmagában nem probléma. Ki ezt, ki azt szereti, ezt tudomásul kell venni.

☛ **A Tanár úr ott volt 56'-ban egyetemistaként Budapesten, a forradalom helyszínén. Részt vett valamilyen megmozdulásban?**

– Persze, egyetemistaként október 23-án este felvonultunk a Batthyány-emlékmécseshez, végigyalogoltunk Budapesten, eleinte rendezett sorokban, aztán később megjelentek a kilyukasztott zászlók. Nagy volt a lelkesedés, az optimizmus, ami egészen november 4-ig tartott. Akkor ugye vérbe fojtották a forradalmat.

☛ **Volt valaki, akit a tanár úr személyesen ismert, aki részt vett az utcai harcokban, és**

emiatt abba kellett hagynia az egyetemet, vagy esetleg börtönbe is zárták?

– Börtönbe az ismerőseim közül nem zártak senkit. Volt olyan, akinek az egyetemen volt problémája ebből, abba nem kellett hagynia, de azért alaposan meghurcolták. Voltak, akik már korábban kiléptek, átmentek a határon, és azóta nyugaton éldegélnek. Néhányan közülük már meghaltak. Nyilván végigélni egész más, mint a könyvekből tanulni.

☛ **A tanár úr 1957-ben végzett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Mesélne nekünk a pályakezddéssel kapcsolatos tapasztalatairól? Fiatal tanárként voltak fegyelmezési problémái? Könnyebb volt bánni akkoriban a tanulókkal?**

– A pályámat nem Tatabányán, hanem Kisbénen kezdtem, végeredményben egy jóval kisebb helységben, ami akkor még nem is volt város, csak nagyközség. Más volt az emberek, a gyerekek mentalitása. Akkoriban még nem volt divat a diákok hasonló szemtelensége. Persze mindig voltak rendetlenebb gyerekek, de úgy általában a tiszteletlenség és a tanároknak való ellenállás abban az iskolában fel sem merült.

☛ **Vannak olyan tankönyvíróként vagy pedagógusként elért sikerei, amelyekre nagyon büszke a tanár úr?**

– Sok diákom – a régebbiek elsősorban, de a mostaniak is – választották a tanári pályát, van, aki most is itt tanít (Tegez Rita tanárnő). Más iskolákban is vannak olyan pedagógusok, akiket én tanítottam, és szintén tanár lett belőlük.

☛ **A tanár úr részt vett a kerettanterv összeállításában, és számos fizikakönyv szerzője. Sok tanuló készített fel fizikai és matematikai versenyekre. Soha nem vágyott egy fővárosi gimnáziumba, ahol**

nagyobb hangsúlyt kapnak a reál tantárgyak és a matematikai, fizikai versenyek?

– Őszintén szólva, nem. Én nagyon jól éreztem magam az itteni kollégák és diákok között. Annak idején az elhelyezkedésnél irányítottak

bennünket, meg kellett pályáznia az állást, de nem dönthettük el szabadon, hogy hova jelentkezzünk, kicsit azért irányítottak ebben minket. Ennek ellenére soha nem vágytam fel Pestre.

☛ **Kevesen tudják a tanár úrról, hogy tudományos munkát végzett, több tankönyv szerzője is volt.**

AZ AKADÉMIAI DÍJÁTADÓ ÜNNEPÉLYES PILLANATA

A KÉPEK FORRÁSA: INTERNET

– Az embert felkérjük ilyesmikre, akár a tankönyvírásról, akár a tantervi bizottságban való részvételről van szó. Nagyon szívesen kapcsolódtam be a munkába, évekig dolgoztunk a tanterven, majd a követelményrendszeren, először a matematikából, majd fizikából is. A tankönyvírás nem könnyű munka, nagyon sok mindent kell figyelembe venni. Nem könnyű, de nagyon szép munka.

☛ **Ebben az évben csak emelt szintű érettségi előkészítést végez fizikából, egy ideje nem tanít matematikát. Melyik áll a tanár úr szívéhez közelebb?**

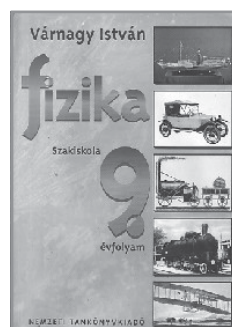
– A fizika kicsit közelebb áll.

☛ **Utolsó kérdésem, hogy a tanár úrnak esetleg van terve a jövőre? Egy tehetséges tanuló, aki akár versenyeken is eredményesen szerepelhet?**

– Az OKTV-s sikerek eléréséhez mindig kettő kell: egy diák és egy tanár. A kettőnek találoknia kell ahhoz, hogy siker legyen. Mert akár egyik akarja nagyon, akár a másik, de a partner nincs meg, akkor nem megy. Biztos, hogy sok olyan diákom volt, akiből versenyző, akár helyezett lehetett volna, de nem ambicionálta, őt más érdekelte. Vagy ambicionálta, de nem eléggé. Mert ahhoz, hogy valaki ilyen nagy eredményt érjen el, rengeteg munka szükséges, rengeteg lemondás. Sok mindent föl kell áldoznia – a szabadidejéből elsősorban –, hogy felkészüljön a versenyre. Én már nem válllok sok órát, már nem igazán tervezek ilyesmit, meg aztán az idő is eljár.

☛ **Köszönöm, hogy válaszolt a kérdéseimre.**

– Nagyon szívesen, örülök, hogy beszélgettünk.

Egy feledhetetlen angliai nyár bárdosos diákokkal

Holmes, Nelson és Arthur király hazájában

Három iskola (a Tatai Református Gimnázium, a Karcagi Nagykun Református Általános Iskola és a mi gimink) diákjai 2010. június 30-án türelmetlenül vártak arra a buszra a Tesco parkolójában, amely elviszi őket életük egyik felejthetetlen útjára... Az utazásról SCHEIRICH ZSÓFIA számol be olvasóinknak.

A SZERZŐ FELVÉTELEI

Habár a buszút kissé kényelmetlen volt: megesett, hogy a másik hangoskodott, és az emberek nehezen tudtak elaludni, esetleg egyik gyerek a másikra döntötte székét, de ennek ellenére is nagy örömmel szálltunk le kirándulásunk első állomásán, a belgiumi Bruggeben. Mindenkit elvarázsoltak a kisváros szűk, középkort idéző utcái és a szökőkutas főtér. A város szélén malmokat is láttunk, vágyakozva figyeltük a csónakázó turistákat, nevtünk, amikor egy idős hölgy felborított a több száz biciklit, és összefutott a nyál a számban a különböző formájú belga csokik és cukorkák láttán.

Brugge után a franciaországi Calais-be utaztunk, ahol felszálltunk a doveri kompra. Nagyon fújt a szél a fedélzeten, fáztunk is, és mérgelődünk a kombolt magas árain, de rögtön

visszatért belénk a jókedv, amint megpillantottuk az idős és kissé kopár angol sziklákat. Nem volt megállás, utaztunk is Portsmouthba, ahol megismerkedhettünk az angol hadikikötővel és a történelmi hajókkal, még egy sétahajókázást is tehetünk. Az első angliai napunk végével új otthonunkba, a mobil home telepre, Sandfordba utaztunk, ahol remek ellátásban volt részünk. A további napokban innen utaztunk Dél-Angliában.

Ellátogattunk egy középkori vásárra Satherburyben, ahol a tatai fiúk csatlakoztak a néptáncoló lányokhoz. Megnéztük a híres Stonehenge-t, Swanageben is megálltunk, Salisburyben pedig részt vehettünk egy anglikán misén Anglia legnagyobb katedrálisában. A Sandfordtól nem messze lévő Poolba is ellátogattunk, ahol egy bevásárlóközpontban nézhettünk szét, és szörnyülködhattunk el az árakon. Az Alfred király által épített Winchesterben is körbenéztünk, ahol Arthur király „állítólagos” kerekasztalát őrzik. Csak azért állítólagos, mert ez az asztal igazából hamisítvány, a történetesek úgy gyanítják, hogy VIII. Henrik készítette, de végleges választ a karbon kormeghatározó vizsgálat adott. Kintlétünk során kétszer is ellátogattunk testvérvárosunkba, Christchurchba. A bárdosos csoport a Grange Schoolba látogatott el, ahol egy napra belepillanthattunk az angol oktatásba. Részt

vettünk egy testnevelés órán, amit nagy meglepetésünkre nem tanár tartott, hanem a faktos diákok. Ők így gyűjtöttek pontokat a felvételihez. Egy kis frizbizés erejéig minket is belevontak az órába, és még végignézhettünk egy teniszhez hasonló sportot: A gyerek törökülésben ültek egy ütővel. A bíró feldobta a labdát, amit a játékosoknak az ellenfél térfelére kellett juttatni. Akinek ez nem sikerült, az kiesett. Az a csapat győzött, ahol a legtöbbben maradtak. Testnevelés órán kívül még

részt vettünk egy fizikán, ahol egy rakétát készítettünk és egy biológián, ahol élőállatokat foghattunk a kezünkben. Nem csak hörcsögöt és pockot, hanem ennél sokkal extrémebb lényekkel is találkoztunk, mint például kígyóval, óriás afrikai csigával, békákkal, de mindközül a legfélelmetesebb a madárpók volt. Az iskolában még a menzán is ehettünk, ahol megismertük az angol konyha árnyoldalát. Az ebédet leküzdvé kipróbálhattunk az X-Boxot, amit modulataink és egy távirányító segítségével hozhattunk működésbe. A nap folyamán sok diákkal ismerkedtünk meg, köztük egy magyar lánnyal is, Szandival.

A christchurchi napok után összecsomagoltunk és Windsorba. Sétálhattunk a királynői rezidencia környékén, megvettük az I ♥ New York póló ellenségét, az I ♥ London-osat. Később Londonban a már jól ismert nevezetességeket csodálhattunk meg: Tower of London, Tower Bridge, Buckingham palota, Trafalgar Square, Oxford Street, Piccadilly Circus, National Gallery, St' James park, Big Ben és a bátrabbak a London Eye-ra is felülhettek. Kirándulásunk utolsó állomása a világhírű viaszmuzeum, a Madame Tussaud's volt, ahol mindenki készíthetett egy közös képet kedvencével. Nagy meglepetésünkre helyet kapott itt néhány tini sztár, nagy örömünkre pedig beülhettünk egy 4D-s szuperhős animációra (Maga a film csak azért volt négydimenziós, mert némi vizet is öntöttek a nyakunkba).

A nap végeztével indultunk az élményekkel eltelve Dover felé, hogy megkezdjük hosszú hazautunkat. Azonban a kompink csak hajnali egykor indult el, mert kőd szállt a Csatornára, ezért három órát ülhattunk a kikötőben. A kellemetlenségektől eltekintve biztonságban értünk haza, és nem bántuk meg, hogy busszal vágtunk neki az esős Angliának, ami a nyár folyamán inkább nap-sütötte volt.

Mit is mondhatnék? Csak azt, amit tavalyi számunkban is írtak: aki teheti, látogasson el ebbe a gyönyörű országba (és vegyen Cadbury csokit). Még akár busszal is. Igaz, kényelmetlen rajta aludni (kivéve akkor, ha gyors vagy és le tudsz feküdni a padlóra), de így utazva az ember rengeteg országon haladhat keresztül, és elmerülhet a különböző tájakban.

Ez az út nem valósulhatott volna meg a bárdosos tanárok, Dudás Magdolna, Reiner Zsoltné és Varga Petra tanárnők, a karcagi és a tatai tanárok nélkül. Köszönjük nekik, hogy megszervezték ezt az utazást, és felejthetetlen élményeket élhettünk át együtt.

Utánam, srácok!

HURRÁ, UTAZUNK!
Egy ilyen nagyszerű tanulmányi kirándulás sajnos nem olcsó. A mi utunk összköltsége tanulónként mintegy 200 ezer forintot tett ki, valószínű tehát, hogy a jövőben is a tanulóknak csak egy szűk csoportja gazdagodhat helyszíni nyelvtapasztalatokkal.

EGYÜTT A CSAPAT!

